

Επίσημη Εφημερίδα

C 223

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

51ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

30 Αυγούστου 2008

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
IV	Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2008/C 223/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 209 της 15.8.2008	1
V	Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2008/C 223/02	Υπόθεση C-51/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari (Αίτηση αναίρεσως — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Ενισχύσεις για την απόσταξη — Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Προθεσμία παραγραφής — Έναρξη)	2
2008/C 223/03	Υπόθεση C-371/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Άρθρα 11 και 15, παράγραφος 2 — Ανάθεση των υπηρεσιών πληροφορικής του δήμου της Mantova — Απευθείας ανάθεση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού)	3

EL

2008/C 223/04	Υπόθεση C-389/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υγειονομικός έλεγχος — Κέντρο τεχνητής σπερματεγχύσεως σε βοοειδή — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα σε εγκεκριμένα κέντρα το αποκλειστικό δικαίωμα παροχής της υπηρεσίας τεχνητής σπερματεγχύσεως σε βοοειδή σε συγκεκριμένο έδαφος και εξαιρώσα τη χορήγηση των αδειών σπερματεγχύτη από τη σύναψη συμβάσεως με ένα από τα κέντρα αυτά)	3
2008/C 223/05	Υπόθεση C-132/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 10 ΕΚ — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Υποχρεώσεις του εσωτερικού δικαίου — Έλεγχος των φορολογητέων πράξεων — Αμνηστία)	4
2008/C 223/06	Υπόθεση C-206/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Rechtbank Groningen (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV κατά Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV (Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Εθνική νομοθεσία επιτρέπει την εισπραξη προσαυξησεως στην τιμή της μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας υπέρ οριζομένης από τον νόμο εταιρίας η οποία οφείλει να καταβάλει τις λανθάνουσες δαπάνες — Φορολογικές επιβαρύνσεις αποτελέσματος ισοδυνάμου προς δασμούς — Εσωτερικοί φόροι συνεπαγόμενοι διακρίσεις — Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη)	4
2008/C 223/07	Υπόθεση C-207/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat Salzburg Aigen (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport κατά Zollamt Salzburg, Erstattungen (Κανονισμός (ΕΚ) 615/98 — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά — Οδηγία 91/628/ΕΟΚ — Εφαρμογή των κανόνων προστασίας των ζώων κατά τη μεταφορά τους — Κανόνες για τη διάρκεια ταξιδιού και ανάπαυσης και για τη θαλάσσια μεταφορά βοοειδών με προορισμό γεωγραφικό σημείο εκτός Κοινότητας — Τάισμα και πότισμα των ζώων κατά τη διάρκεια του ταξιδιού)	5
2008/C 223/08	Υπόθεση C-303/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Employment Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S. Coleman κατά Attridge Law, Steve Law (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στον τομέα της απασχόλησης και της εργασίας — Άρθρα 1, 2, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο α', και 3, καθώς και 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Άμεση δυσμενής διάκριση λόγω ειδικών αναγκών — Παρενόχληση λόγω ειδικών αναγκών — Απόλυση υπαλλήλου χωρίς ειδικές ανάγκες, ο οποίος όμως έχει τέκνο με ειδικές ανάγκες — Εμπίπτει — Βάρος αποδείξεως)	6
2008/C 223/09	Υπόθεση C-347/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ASM Brescia SpA κατά Comune di Rodengo Saiano (Άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 86 ΕΚ — Παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας διανομής φυσικού αερίου — Οδηγία 2003/55 — Πρόωρη λήξη κατά την εκπονή μεταβατικής περιόδου — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου)	7
2008/C 223/10	Υπόθεση C-413/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Ιουλίου 2008 — Bertelsmann AG, Sony Corporation of America κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, association internationale), Sony BMG Music Entertainment BV (Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων — Κοινή επιχείρηση Sony BMG — Αίτηση αναίρεσεως κατά της ακυρώσεως αποφάσεως της Επιτροπής αναγνωρίζουσας το συμβατό πράξεως συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά — Δικαστικός έλεγχος — Έκταση — Απαιτήσεις ως προς την απόδειξη — Λειτουργία της ανακοινώσεως αιτιάσεων — Ενίσχυση ή δημιουργία συλλογικής δεσπόζουσας θέσεως — Αιτιολόγηση των αποφάσεων που επιτρέπουν μια πράξη συγκεντρώσεως — Χρησιμοποίηση απορρήτων στοιχείων)	7

2008/C 223/11	Υπόθεση C-448/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Verwaltungsgericht Köln, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — cp-Pharma Handels GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1873/2003 — Κτηνιατρικά φάρμακα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 — Ανώτατα όρια καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως — Προγεστερόνη — Περιορισμός της χρήσεως — Οδηγία 96/22/ΕΚ)	8
2008/C 223/12	Υπόθεση C-484/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Πρώτη και έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας — Κανόνες περί στρωγυλοποίησης των ποσών του ΦΠΑ — Στρογγυλοποίηση προς τα κάτω ανά είδος)	9
2008/C 223/13	Υπόθεση C-488/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — L & D SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Julius Sämann Ltd (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 73 — Εικονιστικό σήμα «Aire Limprie» — Κοινοτικά, εθνικά και διεθνή εικονιστικά σήματα που παριστάνουν ένα έλατο υπό διάφορες ονομασίες — Ανακοπή του δικαιούχου — Μερική απόρριψη της καταχωρίσεως — Συναγωγή του ιδιαίτερου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος από αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν άλλο σήμα)	9
2008/C 223/14	Υπόθεση C-500/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Giudice di pace di Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corporación Dermoeestética SA κατά To Me Group Advertising Media (Άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ΕΚ, 4 ΕΚ, 10 ΕΚ, 43 ΕΚ, 49 ΕΚ, 81 ΕΚ, 86 ΕΚ και 98 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα τη διαφήμιση ιατρικών-χειρουργικών θεραπειών στον τομέα των υπηρεσιών αισθητικής φύσεως)	10
2008/C 223/15	Υπόθεση C-521/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατική ενίσχυση — Ενίσχυση χορηγηθείσα από την Ελληνική Δημοκρατία προς την Hyatt Regency — Καταγγελία — Απόφαση περί θέσεως της καταγγελίας στο αρχείο — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 4, 13 και 20 — «Πράξη δυνάμενη να προσβληθεί» κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ)	10
2008/C 223/16	Υπόθεση C-33/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București κατά Gheorghe Jira (Ίθαγένεια της Ενώσεως — Άρθρο 18 ΕΚ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα των πολιτών της Ενώσεως και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών)	11
2008/C 223/17	Υπόθεση C-54/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding κατά Firma Feryn NV (Οδηγία 2000/43/ΕΚ — Κριτήρια επιλογής του προσωπικού ενέχοντα δυσμενή διάκριση — Βάρος αποδείξεως — Κυρώσεις)	11
2008/C 223/18	Υπόθεση C-71/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Franco Camporli κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Σύνταξη — Εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή που υπολογίζεται σε συνάρτηση με το μέσο κόστος ζωής στη χώρα κατοικίας — Μεταβατικό καθεστώς προβλεπόμενο από τον κανονισμό περί τροποποιήσεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	12
2008/C 223/19	Υπόθεση C-94/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Arbeitsgericht Bonn, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Andrea Raccanelli κατά Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV (Άρθρο 39 ΕΚ — Έννοια του «εργαζομένου» — Μη κυβερνητική οργάνωση δημόσιας ωφέλειας — Υποτροφία για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής — Σύμβαση εργασίας — Όροι)	12

2008/C 223/20	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-152/07 έως C-154/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 (αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07) κατά Bundesrepublik Deutschland (Τομέας τηλεπικοινωνιών — Δίκτυα και υπηρεσίες — Τιμολογιακή αναπροσαρμογή — Άρθρο 4γ της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/33/ΕΚ — Άρθρο 12, παράγραφος 7, της οδηγίας 98/61/ΕΚ — Ρυθμιστική αρχή — Άμεσο αποτέλεσμα των οδηγιών — Τριγωνική σχέση) 13	13
2008/C 223/21	Υπόθεση C-173/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Emirates Airlines Direktion für Deutschland κατά Diether Schenkel (Αεροπορική μεταφορά — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έννοια «πτήσεως») 14	14
2008/C 223/22	Υπόθεση C-207/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από τη χορήγηση προηγούμενης διοικητικής άδειας την απόκτηση μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου επιχειρήσεων που ασκούν υποκείμενες σε ρυθμίσεις δραστηριότητες στον τομέα της ενέργειας καθώς και στοιχείων ενεργητικού αναγκαίων για την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων) 14	14
2008/C 223/23	Υπόθεση C-226/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Flughafen Köln/Bonn GmbH κατά Hauptzollamt Köln (Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Κοινοτικό πλαίσιο φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Απαλλαγή των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας — Δυνατότητα φορολόγησης για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος — Άμεσο αποτέλεσμα της απαλλαγής) 15	15
2008/C 223/24	Υπόθεση C-307/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Αναγνώριση των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών — Μη αναγνώριση των πτυχίων για την πρόσβαση στο επάγγελμα του φαρμακοποιού κλινικής βιολογίας — Παράλειψη μεταφοράς) 15	15
2008/C 223/25	Υπόθεση C-311/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Υπαγωγή των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών συστημάτων ασφαλίσεως ασθενείας — Άρθρο 6, σημείο 1 — Πίνακας φαρμάκων καλύπτομένων από το εθνικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας που προβλέπει τρεις διαφορετικές κατηγορίες όσον αφορά τις προϋποθέσεις επιστροφής των δαπανών για την υγεία — Χρόνος που απαιτείται για τη λήψη αποφάσεως σχετικής με αίτηση εγγραφής φαρμάκου στις κατηγορίες του πίνακα αυτού για τις οποίες προβλέπονται οι ευνοϊκότερες προϋποθέσεις επιστροφής των σχετικών δαπανών) 16	16
2008/C 223/26	Υπόθεση C-426/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku, Πολωνία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dariusz Krawczyński κατά Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (Εσωτερικοί φόροι — Φόροι επί των αυτοκινήτων — Ειδικός φόρος καταναλώσεως — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα — Εισαγωγή) 16	16
2008/C 223/27	Υπόθεση C-510/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 68/414/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Υποχρέωση διατηρήσεως ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου — Αθέτηση) 17	17
2008/C 223/28	Υπόθεση C-543/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/73/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Πρόσβαση στην απασχόληση — Επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση — Συνθήκες εργασίας — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 18	18

2008/C 223/29	Υπόθεση C-66/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Oberlandesgericht Stuttgart, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε κατά του Szymon Kozłowski (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Άρθρο 4, σημείο 6 — Λόγος για προαιρετική μη εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης — Ερμηνεία των όρων «κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης» και «διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης») 18	18
2008/C 223/30	Υπόθεση C-195/08 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Δημοκρατία της Λιθουανίας) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Inga Ripau (Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων — Εκτέλεση αποφάσεων επί γαμικών διαφορών και διαφορών γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Αίτηση περί μη αναγνώρισεως αποφάσεως επιστροφής παιδιού παράνομως κατακρατηθέντος σε άλλο κράτος μέλος — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία) 19	19
2008/C 223/31	Υπόθεση C-214/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2008 ο Philippe Guigard κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2008 στην υπόθεση T-301/05, Guigard κατά Επιτροπής 19	19
2008/C 223/32	Υπόθεση C-227/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Salamanca (Ισπανία) στις 26 Μαΐου 2008 — Eva Martín Martín κατά EDP Editores, S.L. y Juan Caballo Bueno 20	20
2008/C 223/33	Υπόθεση C-229/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 28 Μαΐου 2008 — Colin Wolf κατά Stadt Frankfurt am Main 21	21
2008/C 223/34	Υπόθεση C-231/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2008 ο Massimo Giannini κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2008 στην υπόθεση T-100/04, Massimo Giannini κατά Επιτροπής 22	22
2008/C 223/35	Υπόθεση C-235/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Ried im Innkreis (Αυστρία) στις 2 Ιουνίου 2008 — Ποινική διαδικασία κατά Roland Langer 23	23
2008/C 223/36	Υπόθεση C-242/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 4 Ιουνίου 2008 — Swiss Re Germany Holding GmbH κατά Finanzamt München für Körperschaften 23	23
2008/C 223/37	Υπόθεση C-247/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2008 — Gaz de France — Berliner Investissement SA κατά Bundeszentralamt für Steuern 24	24
2008/C 223/38	Υπόθεση C-250/08: Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου 25	25
2008/C 223/39	Υπόθεση C-253/08: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας 25	25
2008/C 223/40	Υπόθεση C-255/08: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών 26	26
2008/C 223/41	Υπόθεση C-258/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 18 Ιουνίου 2008 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. και Ladbrokes International Ltd. κατά Stichting de Nationale Sporttotalisator 26	26
2008/C 223/42	Υπόθεση C-268/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουνίου 2008 ο Χρήστος Μιχαήλ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 16 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-486/04, Μιχαήλ κατά Επιτροπής 27	27

2008/C 223/43	Υπόθεση C-271/08: Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	27
2008/C 223/44	Υπόθεση C-275/08: Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	28
2008/C 223/45	Υπόθεση C-277/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Ισπανία) στις 26 Ιουνίου 2008 — Francisco Vicente Pereda κατά Madrid Movilidad, S.A.	29
2008/C 223/46	Υπόθεση C-278/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις 26 Ιουνίου 2008 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH κατά Günter Guni και trekking.at Reisen GmbH	30
2008/C 223/47	Υπόθεση C-279/08 P: Αίτηση αναίρεσης που υπέβαλε στις 25 Ιουνίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-233/04, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	30
2008/C 223/48	Υπόθεση C-280/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουνίου 2008 η Deutsche Telekom AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-271/03, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής	31
2008/C 223/49	Υπόθεση C-283/08: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	32
2008/C 223/50	Υπόθεση C-284/08: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας	32
2008/C 223/51	Υπόθεση C-286/08: Προσφυγή της 30ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	33
2008/C 223/52	Υπόθεση C-289/08: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	33
2008/C 223/53	Υπόθεση C-293/08: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	34
2008/C 223/54	Υπόθεση C-296/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Montpellier (Γαλλία) στις 3 Ιουλίου 2008 — Ministère public κατά Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea	34
2008/C 223/55	Υπόθεση C-297/08: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	35
2008/C 223/56	Υπόθεση C-298/08: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	35
2008/C 223/57	Υπόθεση C-300/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουλίου 2008 η Leche Celta, SL, κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 23ης Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-35/07, Leche Celta κατά ΓΕΕΑ	36
2008/C 223/58	Υπόθεση C-306/08: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	36

2008/C 223/59	Υπόθεση C-308/08: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	37
2008/C 223/60	Υπόθεση C-312/08: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας	37
2008/C 223/61	Υπόθεση C-313/08: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	37
2008/C 223/62	Υπόθεση C-321/08: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	38
2008/C 223/63	Υπόθεση C-322/08: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	38
2008/C 223/64	Υπόθεση C-326/08: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	38
2008/C 223/65	Υπόθεση C-334/08: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	39
2008/C 223/66	Υπόθεση C-332/07: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2008 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof — Αυστρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Josef Holzinger κατά Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur	39

Πρωτοδικείο

2008/C 223/67	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-433/03, T-434/03, T-367/04 et T-244/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2008 — Gbtelecom κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Τηλεπικοινωνίες — Αποφάσεις περί θέσεως στο αρχείο καταγγελιών βάσει του άρθρου 86 ΕΚ — Παράλειψη της Επιτροπής να λάβει θέση επί καταγγελιών βάσει του άρθρου 86 ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς κατά τη διάρκεια της δίκης — Κατάργηση της δίκης)	40
2008/C 223/68	Υπόθεση T-322/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — Espinosa Labella κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)	40
2008/C 223/69	Υπόθεση T-323/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — Fresyga κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)	41
2008/C 223/70	Υπόθεση T-345/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — Complejo Agrícola κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)	41

2008/C 223/71	Υπόθεση T-358/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουλίου 2008 — Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Προσφυγή ασκηθείσα από εταιρία αναφερθείσα στην αιτιολογία μη απευθυνθείσας σε αυτήν αποφάσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο) 42	42
2008/C 223/72	Υπόθεση T-366/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — Calebus κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο) 42	42
2008/C 223/73	Υπόθεση T-12/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2008 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής (Κατάργηση της δίκης) 43	43
2008/C 223/74	Υπόθεση T-30/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2008 — Denka International κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2006/92/ΕΚ — Μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα υπολειμμάτων για την ουσία dichlorvos — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο) 43	43
2008/C 223/75	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-354/07 έως T-356/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2008 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση περί αναγνώρισεως ακυρότητας — Απώλεια δικαιώματος — Κατάργηση της δίκης) 43	43
2008/C 223/76	Υπόθεση T-451/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2008 — WellBiz κατά ΓΕΕΑ — Wild (WELLBIZ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης) 44	44
2008/C 223/77	Υπόθεση T-9/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2008 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα αυτοκινήτου με τους φανούς του) (Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση από εθνική καταχώριση — Κατάργηση της δίκης) 44	44
2008/C 223/78	Υπόθεση T-208/08: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2008 — Gosselin World Wide Moving κατά Επιτροπής 45	45
2008/C 223/79	Υπόθεση T-221/08: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιουνίου 2008 — Strack κατά Επιτροπής 45	45
2008/C 223/80	Υπόθεση T-222/08: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2008 — Sanatur κατά ΓΕΕΑ — Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light) 46	46
2008/C 223/81	Υπόθεση T-223/08: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2008 — Iranian Tobacco κατά ΓΕΕΑ — AD Bulgartabac (Bahman) 46	46
2008/C 223/82	Υπόθεση T-225/08: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel κατά ΓΕΕΑ — Schwarzbräu (ALASKA) 47	47
2008/C 223/83	Υπόθεση T-226/08: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel κατά ΓΕΕΑ — Schwarzbräu (Alaska) 47	47
2008/C 223/84	Υπόθεση T-230/08: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2008 — Asenbaum Fine Arts κατά ΓΕΕΑ (WIENER WERKSTÄTTE) 48	48
2008/C 223/85	Υπόθεση T-231/08: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2008 — Asenbaum Fine Arts κατά ΓΕΕΑ (WIENER WERKSTÄTTE) 49	49

2008/C 223/86	Υπόθεση T-233/08: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2008 — MPDV Mikrolab κατά ΓΕΕΑ (ROI ANALYZER)	49
2008/C 223/87	Υπόθεση T-236/08: Αγωγή-προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2008 — HPA κατά Επιτροπής	49
2008/C 223/88	Υπόθεση T-238/08: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή κατά Κοινότητας της Vallbonne	50
2008/C 223/89	Υπόθεση T-244/08: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2008 — Konsum Nord κατά Επιτροπής	51
2008/C 223/90	Υπόθεση T-245/08: Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2008 — Iranian Tobacco Company κατά ΓΕΕΑ — AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)	51
2008/C 223/91	Υπόθεση T-248/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Ιουνίου 2008 ο Frantisek Doktor κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 16 Απριλίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-73/07, Doktor κατά Συμβουλίου	52
2008/C 223/92	Υπόθεση T-251/08: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2008 — Vion κατά ΓΕΕΑ (PASSION FOR BETTER FOOD)	52
2008/C 223/93	Υπόθεση T-254/08: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2008 — Associazione Giullemanidallajune κατά Επιτροπής	53
2008/C 223/94	Υπόθεση T-257/08: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2008 — Biotronik κατά ΓΕΕΑ (BioMonitor)	53
2008/C 223/95	Υπόθεση T-258/08: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2008 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Portela & Ca. (DIACOR)	54
2008/C 223/96	Υπόθεση T-260/08: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Indo Internacional κατά ΓΕΕΑ — Visual (VISUAL MAP)	54
2008/C 223/97	Υπόθεση T-262/08: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2008 — Canon Communications κατά ΓΕΕΑ — Messe Düsseldorf (MEDTEC)	55
2008/C 223/98	Υπόθεση T-263/08: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2008 — Becker Flugfunkwerk κατά ΓΕΕΑ — Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)	55
2008/C 223/99	Υπόθεση T-265/08: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2008 — Γερμανία κατά Επιτροπής	56
2008/C 223/100	Υπόθεση T-274/08: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2008 — Ιταλία κατά Επιτροπής	57
2008/C 223/101	Υπόθεση T-275/08: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2008 — Ιταλία κατά Επιτροπής	57
2008/C 223/102	Υπόθεση T-492/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2008 — Jungbunzlauer κ.λπ. κατά Επιτροπής	58
2008/C 223/103	Υπόθεση T-67/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2008 — Elini κατά ΓΕΕΑ — Rolex (Elini)	58
2008/C 223/104	Υπόθεση T-237/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2008 — CityLine Hungary κατά Επιτροπής	58
2008/C 223/105	Υπόθεση T-87/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	58
2008/C 223/106	Υπόθεση T-88/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	58

2008/C 223/107	Υπόθεση T-91/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	58
2008/C 223/108	Υπόθεση T-92/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	59
2008/C 223/109	Υπόθεση T-93/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	59
2008/C 223/110	Υπόθεση T-119/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	59
2008/C 223/111	Υπόθεση T-122/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής	59

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2008/C 223/112	Υπόθεση F-60/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2008 — Vande Velde κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	60
2008/C 223/113	Υπόθεση F-63/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2008 — Arana de la Cal κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	60
2008/C 223/114	Υπόθεση F-123/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Ιουνίου 2008 — Timmer κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Νέο πραγματικό περιστατικό — Απαράδεκτο)	61
2008/C 223/115	Υπόθεση F-78/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2008 — Boudona κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό — Επικουρικοί υπάλληλοι που μονιμοποιούνται — Διαγωνισμοί δημοσιευθέντες πριν την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ — Βλαπτική πράξη — Παραδεκτό της προσφυγής)	61
2008/C 223/116	Υπόθεση F-108/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2008 — Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών στο δικόγραφο της προσφυγής — Μη υποβολή προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως — Προδήλως απαράδεκτο)	61
2008/C 223/117	Υπόθεση F-136/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2008 — Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Δεν υφίσταται — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή)	62
2008/C 223/118	Υπόθεση F-54/08: Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2008 — Bernard κατά Europol	62
2008/C 223/119	Υπόθεση F-59/08: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Ιουνίου 2008 — Klug κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων	62
2008/C 223/120	Υπόθεση F-60/08: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2008 — Z κατά Επιτροπής	63
2008/C 223/121	Υπόθεση F-62/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Φεβρουαρίου 2008 — Ghem κατά Επιτροπής	63
2008/C 223/122	Υπόθεση F-64/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 2ας Απριλίου 2008 — S κατά Κοινοβουλίου	63
2008/C 223/123	Υπόθεση F-68/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2008 — Gering κατά Europol	63

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2008/C 223/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 209 της 15.8.2008

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 197 της 2.8.2008

EE C 183 της 19.7.2008

EE C 171 της 5.7.2008

EE C 158 της 21.6.2008

EE C 142 της 7.6.2008

EE C 128 της 24.5.2008

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari

(Υπόθεση C-51/05 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Ενισχύσεις για την απόσταξη — Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Προθεσμία παραγραφής — Έναρξη)

(2008/C 223/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και L. Visaggio)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari (εκπρόσωποι: C. Dore και G. Dore)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτερο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2004 επί της υποθέσεως T-166/98, Cantina sociale di Dolianova κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο υποχρέωσε την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι προσφευγόντες εν συνεχεία της αποφάσεως αριθ. VI B-I-3 M 4/97PVP, της 31ης Ιουλίου 1998, περί απορρίψεως της αιτήσεως των προσφευγόντων σχετικά με την καταβολή ενισχύσεων λόγω αποστάξεως κατά την περίοδο εμπορίας 1982/1983.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Νοεμβρίου 2004, T 166/98, Cantina sociale di Dolianova κ.λπ. κατά Επιτροπής, καθόσον έκρινε παραδεκτή την αγωγή εξ εξωσυμβατικής ευθύνης που άσκησαν οι Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl και Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl και Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari και υποχρέωσε την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν, κατόπιν της πτωχεύσεως της Distilleria Agricola Industriale de Terralba, λόγω ελλείψεως μηχανισμού δυνάμενου να εγγυηθεί, στο πλαίσιο του συστήματος που θέσπισε το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2499/82 της Επιτροπής, της 15ης Σεπτεμβρίου 1982, περί καθορισμού των διατάξεων σχετικά με την προληπτική απόσταξη για την αμπελοοινική περίοδο 1982/1983, την καταβολή στους οικείους παραγωγούς της κοινοτικής ενισχύσεως που προβλέπει ο κανονισμός αυτός.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση T 166/98.
- 3) Οι Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl και Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-371/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Άρθρα 11 και 15, παράγραφος 2 — Ανάθεση των υπηρεσιών πληροφορικής του δήμου της Μαντονα — Απευθείας ανάθεση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού)

(2008/C 223/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis, C. Zadra, L. Visaggio και C. Cattabriga)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia, και G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 11 και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1) — Ανάθεση των υπηρεσιών πληροφορικής του δήμου της Μαντονα — Απευθείας ανάθεση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-389/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υγειονομικός έλεγχος — Κέντρο τεχνητής σπερματεγχύσεως σε βοοειδή — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα σε εγκεκριμένα κέντρα το αποκλειστικό δικαίωμα παροχής της υπηρεσίας τεχνητής σπερματεγχύσεως σε βοοειδή σε συγκεκριμένο έδαφος και εξαρτώσα τη χορήγηση των αδειών σπερματεγχύτη από τη σύναψη συμβάσεως με ένα από τα κέντρα αυτά)

(2008/C 223/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bordes και E. Traversa)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, A. Colomb και G. Le Bras)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Άσκηση των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την τεχνητή γονιμοποίηση των βοοειδών αποκλειστικώς και μόνον από τα «κέντρα γονιμοποίησης» που έχουν λάβει άδεια στη Γαλλία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παρέχοντας το δικαίωμα παροχής της υπηρεσίας τεχνητής σπερματεγχύσεως στα βοοειδή αποκλειστικά σε εγκεκριμένα κέντρα τεχνητής σπερματεγχύσεως που διαθέτουν γεωγραφική αποκλειστικότητα, καθώς και στα πρόσωπα που είναι κάτοχοι αδειας σπερματεγχύτη της οποίας η χορήγηση εξαρτάται από τη σύναψη συμβάσεως με ένα από τα κέντρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-132/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 10 ΕΚ — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Υποχρεώσεις του εσωτερικού δικαίου — Έλεγχος των φορολογητέων πράξεων — Αμνηστία)

(2008/C 223/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και M. Afonso)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia και G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2 και 22 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Υποχρεώσεις του εσωτερικού δικαίου — Εθνική νομοθεσία που δεν επιβάλλει έλεγχο σε φορολογούμενες πράξεις που πραγματοποιούνται για σειρά φορολογικών ετών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, προβλέποντας στα άρθρα 8 και 9 του νόμου 289/2002 για την κατάρτιση του ετησίου και πολυετούς κρατικού προϋπολογισμού (δημοσιονομικός νόμος του 2003) [legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)] της 27ης Δεκεμβρίου 2002, γενική και χωρίς διάκριση παραίτηση από τον έλεγχο των φορολογητέων πράξεων που πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια σειράς φορολογικών περιόδων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, καθώς και από το άρθρο 10 ΕΚ.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Rechtbank Groningen (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV κατά Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

(Υπόθεση C-206/06) ⁽¹⁾

(Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Εθνική νομοθεσία επιτρέπουσα την είσπραξη προσαυξήσεως στην τιμή της μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας υπέρ οριζομένης από τον νόμο εταιρίας η οποία οφείλει να καταβάλει τις λανθάνουσες δαπάνες — Φορολογικές επιβαρύνσεις αποτελέσματος ισοδυνάμου προς δασμούς — Εσωτερικοί φόροι συνεπαγόμενοι διακρίσεις — Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη)

(2008/C 223/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Groningen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV

κατά

Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank Groningen — Ερμηνεία των άρθρων 25 ΕΚ, 87, παράγραφος 1, ΕΚ και 90 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα προσαύξηση τιμολογίου για την ηλεκτρική ενέργεια, βαρύνουσα τους καταναλωτές που είναι εγκατεστημένοι στις Κάτω Χώρες και καταβαλλόμενι στον διαχειριστή του δικτύου κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου — Υποχρέωση του διαχειριστή να καταβάλει την

προσαύξηση αυτή σε καθοριζόµενα από τον νόµο εταιρία των ηµεδαπών παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας προς αντιστάθµιση ενός ορισµένου ποσού που αντιπροσωπεύει το ποσό των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει και των επενδύσεων που είχε πραγματοποιήσει η εν λόγω εταιρία πριν από την απελευθέρωση της αγοράς — Καταβολή του επιπλέον ποσού, εκ µέρους της εν λόγω εταιρίας, στο αρµόδιο υπουργείο

Διατακτικό

1) Το άρθρο 25 ΕΚ έχει την έννοια ότι είναι αντίθετο προς νοµοθετική διάταξη δυνάµει της οποίας οι ηµεδαποί αγοραστής ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει να καταβάλουν προσαύξηση τιµής οφειλόµενη στον διαχειριστή του δικτύου για τις παραχθείσες εντός του κράτους µέλους και τις εισαχθείσες ποσότητες ηλεκτρικής ενέργειας που μεταφέρθηκαν για τις ανάγκες των αγοραστών αυτών, όταν η προσαύξηση αυτή πρέπει να μεταβιβασθεί από τον εν λόγω διαχειριστή σε προς τούτο καθοριζόµενα από τον νοµοθέτη εταιρία, η οποία είναι από κοινού θυγατρική επιχείρηση των τεσσάρων ηµεδαπών επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και διαχειριστής στο παρελθόν των δαπανών όλης της παραχθείσας και εισαχθείσας ηλεκτρικής ενέργειας, και όταν η προσαύξηση αυτή πρέπει να χρησιµοποιηθεί εξ ολοκλήρου για την πληρωµή µη συναδουσών µε τα κριτήρια της αγοράς δαπανών τις οποίες πρέπει να καλύψει προσωπικώς η εταιρία αυτή, πράγµα που έχει ως συνέπεια ότι τα ποσά που εισπράττει η εταιρία αυτή αντισταθµίζουν εξ ολοκλήρου την επιβάρυνση που πλήττει την μεταφερόµενη ηµεδαπή ηλεκτρική ενέργεια.

Το αυτό ισχύει όταν οι ηµεδαπές επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενέργειας οφείλουν να καλύπτουν τις δαπάνες αυτές και όταν, λόγω υφισταµένων συµβάσεων, µε την πληρωµή µιας ορισµένης τιµής αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται εντός του κράτους µέλους, µε την πληρωµή µερισµάτων στις διάφορες ηµεδαπές επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας των οποίων η καθοριζόµενα εταιρία αποτελεί θυγατρική εταιρία ή µε κάθε άλλο µέσον, το πλεονέκτηµα που συνίσταται στην προσαύξηση τιµής µπορεί να μετακυλύεται εξ ολοκλήρου από την καθοριζόµενα εταιρία στις ηµεδαπές επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Το άρθρο 90 ΕΚ έχει την έννοια ότι είναι αντίθετο προς την ίδια νοµοθετική διάταξη υπό περιστάσεις στις οποίες το προϊόν της φορολογικής επιβάρυνσεως που επιβάλλεται στη μεταφερόµενη ηλεκτρική ενέργεια χρησιµοποιείται µόνον εν µέρει για την πληρωµή µη συναδουσών µε τα κριτήρια της αγοράς δαπανών, ήτοι όταν το ποσό που εισπράττει η καθοριζόµενα εταιρία αντισταθµίζει µόνον εν µέρει την επιβάρυνση που πλήττει τη μεταφερόµενη ηµεδαπή ηλεκτρική ενέργεια.

2) Το άρθρο 87 ΕΚ έχει την έννοια ότι τα ποσά που καταβλήθηκαν στην καθοριζόµενα εταιρία κατ' εφαρµογήν του άρθρου 9 του μεταβατικού νόµου περί του τοµέα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (*Übergangswet Elektriciteitsproductiesector*), της 21ης Δεκεµβρίου 2000, συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της διατάξεως αυτής της Συνθήκης, στον βαθµό που αποτελούν οικονοµικό πλεονέκτηµα και όχι αντιστάθµιση αντιπροσωπεύουσα την αντιπαροχή για τις υπηρεσίες που παρέσχε η καθοριζόµενα εταιρία προς εκπλήρωση υποχρεώσεων δηµοσίας υπηρεσίας

(¹) ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Unabhangiger Finanzsenat Salzburg Aigen (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport κατά Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Υπόθεση C-207/06) (¹)

(Κανονισµός (ΕΚ) 615/98 — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά — Οδηγία 91/628/ΕΟΚ — Εφαρµογή των κανόνων προστασίας των ζώων κατά τη μεταφορά τους — Κανόνες για τη διάρκεια ταξιδιού και ανάπαυσης και για τη θαλάσσια μεταφορά βοοειδών µε προορισµό γεωγραφικό σηµείο εκτός Κοινότητας — Τάισµα και πότισµα των ζώων κατά τη διάρκεια του ταξιδιού)

(2008/C 223/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερµανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhangiger Finanzsenat Salzburg Aigen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

κατά

Zollamt Salzburg, Erstattungen

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Unabhangiger Finanzsenat (Αυστρία) — Ερµηνεία του άρθρου 1 του κανονισµού (ΕΚ) 615/98 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1998, για ειδικές λεπτοµερείες εφαρµογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή όσον αφορά την καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά (ΕΕ L 82, σ.19), καθώς και του κεφαλαίου VII, σηµείο 48, παράγραφος 7, στοιχεία α' και β', του παραρτήµατος της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεµβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 90/425/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ (ΕΕ L 340, σ. 17), και του άρθρου 5, σηµείο Α, παράγραφος 2, στοιχείο δ', περίπτωση ii, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας αυτής — Εφαρµογή των κανόνων περί προστασίας των ζώων, που αφορούν τη διάρκεια ταξιδιού και τη διάρκεια ανάπαυσης, στη θαλάσσια μεταφορά βοοειδών µε όχηµα που

φορτώνεται σε πλοίο χωρίς να εκφορτώνονται τα ζώα, με προορισμό τόπο ευρισκόμενο εκτός της Κοινότητας — Στο σχέδιο δρομολογίου δεν αναφέρεται ποτέ πράγματι οτιτίστηκαν και ποτίστηκαν τα μεταφερόμενα ζώα, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 615/98 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1998, για ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή όσον αφορά την καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά, δεν έχει την έννοια ότι το σημείο 48, παράγραφος 7, στοιχείο β', του παραρτήματος της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 90/425/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1995, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις θαλάσσιας μεταφοράς που συνδέει, με τη βοήθεια οχημάτων που φορτώνονται στα πλοία χωρίς να εκφορτώνονται τα ζώα, ένα γεωγραφικό σημείο της Κοινότητας με ένα γεωγραφικό σημείο που βρίσκεται σε τρίτη χώρα.
- 2) Το σημείο 48, παράγραφος 7, στοιχείο α', του παραρτήματος της οδηγίας 91/628, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/29, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση θαλάσσιας μεταφοράς που συνδέει ένα γεωγραφικό σημείο της Κοινότητας με ένα γεωγραφικό σημείο που βρίσκεται σε τρίτη χώρα με τη βοήθεια οχημάτων που φορτώνονται στα πλοία χωρίς να εκφορτώνονται τα ζώα, η διάρκεια της μεταφοράς δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, αν τα ζώα μεταφέρονται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι παράγραφοι 3 και 4 του ίδιου αυτού σημείου 48, με την εξαίρεση της προϋπόθεσης σχετικά με τη διάρκεια του ταξιδιού και τις περιόδους ανάπαυσης. Αν αυτό πράγματι συμβαίνει, μπορεί να αρχίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 4, στοιχείο δ', του εν λόγω σημείου 48, νέα οδική μεταφορά αμέσως μετά την εκφόρτωση του οχήματος στον λιμένα της τρίτης χώρας προορισμού.
- 3) Το σχέδιο δρομολογίου στο οποίο έχει δακτυλογραφηθεί, πριν από τη θαλάσσια μεταφορά, η φράση ότι τα ζώα, κατά τη διάρκεια της θαλάσσιας μεταφοράς, ταΐζονται και ποτίζονται «το βράδυ, το πρωί, το μεσημέρι, το βράδυ, το πρωί» μπορεί να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της οδηγίας 91/628, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/29, εφόσον αποδεικνύεται ότι το τσίσιμα και το πόσιμα αυτό όντως πραγματοποιήθηκαν. Αν η αρμόδια αρχή κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα έγγραφα που έχει προσκομίσει ο εξαγωγέας, ότι δεν έχουν τηρηθεί οι απαιτήσεις της εν λόγω οδηγίας, οφείλει να εκτιμήσει αν η μη τήρηση αυτή επηρέασε την καλή μεταχείριση των ζώων, αν η παράβαση αυτή μπορεί, ενδεχομένως, να επανορθωθεί και αν πρέπει να επισύρει την απώλεια, τη μείωση ή τη διατήρηση της επιστροφής κατά την εξαγωγή.

(¹) ΕΕ C 190 της 12.8.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Employment Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S. Coleman κατά Attridge Law, Steve Law

(Υπόθεση C-303/06) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στον τομέα της απασχόλησης και της εργασίας — Άρθρα 1, 2, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο α', και 3, καθώς και 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Άμεση δυσμενής διάκριση λόγω ειδικών αναγκών — Παρενόχληση λόγω ειδικών αναγκών — Απόλυση υπαλλήλου χωρίς ειδικές ανάγκες, ο οποίος όμως έχει τέκνο με ειδικές ανάγκες — Εμπίπτει — Βάρος αποδείξεως)

(2008/C 223/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Employment Tribunal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

S. Coleman

κατά

Attridge Law, Steve Law

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Employment Tribunal — Ερμηνεία των άρθρων 1 και 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 78/2000/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Περιεχόμενο της έννοιας της ειδικής ανάγκης — Δυνατότητα επεκτάσεως σε πρόσωπο που συνδέεται στενά με πρόσωπο που έχει ειδικές ανάγκες και έχει υποστεί δυσμενή διάκριση λόγω της σχέσης αυτής — Υπάλληλος που ανατρέφει μόνη τέκνο με ειδικές ανάγκες

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία και, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 1 και 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η απαγόρευση των άμεσων δυσμενών διακρίσεων δεν περιορίζεται μόνο στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Όταν ένας εργοδότης αντιμετωπίζει έναν υπάλληλο χωρίς ειδικές ανάγκες κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό απ' ό,τι αντιμετωπίζει, αντιμετώπισε ή θα αντιμετώπιζε άλλον υπάλληλο σε παρεμφερή κατάσταση και αποδεικνύεται ότι ο υπάλληλος αυτός υφίσταται δυσμενή μεταχείριση λόγω των ειδικών αναγκών του τέκνου του, στο οποίο παρέχει, κατά κύριο λόγο, τις απαραίτητες φροντίδες, η μεταχείριση αυτή προσκρούει στην απαγόρευση των άμεσων δυσμενών διακρίσεων του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

2) Η οδηγία 2000/78 και, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 1 και 2, παράγραφοι 1 και 3, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η απαγόρευση παρενόχλησης δεν περιορίζεται μόνο στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Όταν αποδεικνύεται ότι η συνιστώσα παρενόχληση ανεπιθύμητη μεταχείριση, την οποία υφίσταται υπάλληλος χωρίς ειδικές ανάγκες, συνδέεται με τις ειδικές ανάγκες του τέκνου του, στο οποίο παρέχει, κατά κύριο λόγο, τις απαραίτητες φροντίδες, η μεταχείριση αυτή προσκρούει στην απαγόρευση παρενόχλησης του άρθρου 2, παράγραφος 3.

(¹) ΕΕ C 237 της 30.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ASM Brescia SpA κατά Comune di Rodengo Saiano

(Υπόθεση C-347/06) (¹)

(Άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 86 ΕΚ — Παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας διανομής φυσικού αερίου — Οδηγία 2003/55 — Πρόωρη λήξη κατά την εκπνοή μεταβατικής περιόδου — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου)

(2008/C 223/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ASM Brescia SpA

κατά

Comune di Rodengo Saiano

παρισταμένης της: Anigas — Associazione Nazionale Industriali del Gas

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ερμηνεία των άρθρων 43, 49 και 86, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 175, σ. 57) — Αυτόματη παράταση των παραχωρήσεων που σχετίζονται με τη διαχείριση της δημόσιας υπηρεσίας διανομής αερίου

Διατακτικό

1) Η οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς

κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ δεν απαγορεύει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, προβλέπουσα την παράταση, υπό τις προϋποθέσεις που αυτή θέτει, της μεταβατικής περιόδου κατά την εκπνοή της οποίας επέρχεται η πρόωρη λήξη συμβάσεως παραχωρήσεως της υπηρεσίας διανομής του φυσικού αερίου, όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στην κύρια δίκη. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 10 ΕΚ και η αρχή της αναλογικότητας δεν απαγορεύουν ομοίως μια τέτοια νομοθετική ρύθμιση.

2) Τα άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 86, παράγραφος 1, ΕΚ δεν απαγορεύουν νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, προβλέπουσα την παράταση, υπό τις προϋποθέσεις που αυτή θέτει, της μεταβατικής περιόδου κατά την εκπνοή της οποίας επέρχεται η πρόωρη λήξη συμβάσεως παραχωρήσεως της υπηρεσίας διανομής του φυσικού αερίου, όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στην κύρια δίκη, εφόσον η παράταση αυτή κρίνεται αναγκαία προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα στους αντισυμβαλλομένους να προχωρήσουν στη λύση των συμβατικών τους σχέσεων υπό όρους αποδεκτούς τόσο από απόψεως απαιτήσεων συνδεομένων με τον χαρακτήρα της δημόσιας υπηρεσίας, όσο και από οικονομικής απόψεως.

(¹) ΕΕ C 281 της 18.11.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Ιουλίου 2008 — Bertelsmann AG, Sony Corporation of America κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, association internationale), Sony BMG Music Entertainment BV

(Υπόθεση C-413/06 P) (¹)

(Αίτηση αναρέσεως — Ανταγωνισμός — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων — Κοινή επιχείρηση Sony BMG — Αίτηση αναρέσεως κατά της ακυρώσεως αποφάσεως της Επιτροπής αναγνωρίζουσας το συμβατό πράξεως συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά — Δικαστικός έλεγχος — Έκταση — Απαιτήσεις ως προς την απόδειξη — Λειτουργία της ανακοινώσεως αιτιάσεων — Ενίσχυση ή δημιουργία συλλογικής δεσπόζουσας θέσεως — Αιτιολόγηση των αποφάσεων που επιτρέπουν μια πράξη συγκεντρώσεως — Χρησιμοποίηση απορρήτων στοιχείων)

(2008/C 223/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσες: Bertelsmann AG (εκπρόσωποι: P. Chappatte και J. Boyce, solicitors), Sony Corporation of America (εκπρόσωποι: N. Levy, barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala) (εκπρόσωποι: S. Crosby και J. Golding, solicitors, I. Wekstein-Steg, advocate), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan, και K. Mojzesowicz), Sony BMG Music Entertainment BV (εκπρόσωποι: N. Levy, barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006, T-464/04, Impala κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2004, με την οποία κρίθηκε ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και με τη Συμφωνία για τον ΕΟΧ η πράξη συγκεντρώσεως που σκοπεύει στη δημιουργία κοινής επιχειρήσεως στην οποία εντάσσονται οι δραστηριότητες της Sony και της Bertelsmann στον τομέα της ηχογραφημένης μουσικής (υπόθεση COMP/M.3333 — Sony/BMG).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Ιουλίου 2006, T-464/04, Impala κατά Επιτροπής.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Verwaltungsgericht Köln, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — cp-Pharma Handels GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-448/06) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1873/2003 — Κτηνιατρικά φάρμακα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 — Ανώτατα όρια καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως — Προγεστερόνη — Περιορισμός της χρήσεως — Οδηγία 96/22/ΕΚ)

(2008/C 223/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

cp-Pharma Handels GmbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Köln — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1873/2003 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως (ΕΕ L 275, σ. 9), καθόσον περιορίζει τις προϋποθέσεις χρήσεως της προγεστερόνης, ως δραστικής ουσίας κτηνιατρικών φαρμάκων, ορίζοντας ότι μπορεί να χορηγηθεί μόνον ενδοκοιλιακά, αποκλείει τη δυνατότητα χορηγήσεως αυτής της ουσίας με ένεση — Ύπαρξη ή μη αρμοδιότητας της Επιτροπής να επιβάλει αυτόν τον περιορισμό, λαμβανομένου υπόψη των άρθρων 1, στοιχείο α', και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως (ΕΕ L 224, σ. 1), σε συνδυασμό με το άρθρο 4, σημείο 1, της οδηγίας 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β-ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους και κατάργησης των οδηγιών 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 88/299/ΕΟΚ (ΕΕ L 125, σ. 3)

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1873/2003 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-484/06) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πρώτη και έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας — Κανόνες περί στρογγυλοποίησης των ποσών του ΦΠΑ — Στρογγυλοποίηση προς τα κάτω ανά είδος)

(2008/C 223/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 22, παράγραφος 3, στοιχείο β', πρώτη περίοδος, και παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και του άρθρου 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3) — Κανόνες περί στρογγυλοποίησης των ποσών του φόρου προστιθέμενης αξίας

Διατακτικό

1) Ελλείπει ειδικής κοινοτικής ρυθμίσεως, εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίζουν τους κανόνες και τις μεθόδους στρογγυλοποίησης των ποσών του φόρου προστιθέμενης αξίας, τηρώντας κατά τον καθορισμό αυτό τις αρχές οι οποίες διέπουν το κοινό σύστημα του φόρου αυτού, ιδίως δε τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας.

2) Το κοινοτικό δίκαιο, στο παρόν στάδιο εξέλιξέως του, δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη καμία ειδική υποχρέωση να επιτρέπουν στους υποκείμενους στον φόρο να στρογγυλοποιούν προς τα κάτω ανά είδος το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — L & D SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Julius Sämann Ltd

(Υπόθεση C-488/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 73 — Εικονιστικό σήμα «Aire Limpio» — Κοινοτικά, εθνικά και διεθνή εικονιστικά σήματα που παριστάνουν ένα έλατο υπό διάφορες ονομασίες — Ανακοπή του δικαιούχου — Μερική απόρριψη της καταχωρίσεως — Συναγωγή του ιδιαίτερου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος από αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν άλλο σήμα)

(2008/C 223/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: L & D SA (εκπρόσωπος: S. Miralles Miravet, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. García Murillo), Julius Sämann Ltd (εκπρόσωπος: E. Armijo Chávarri, abogado)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, T-168/04, L & D S.A. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Julius Sämann Ltd, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την αίτηση εν μέρει αναίρεσεως της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 15ης Μαρτίου 2004 (απόφαση R 326/2003-2), σχετικής με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Julius Sämann Ltd και της L & D SA

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την L & D SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Giudice di pace di Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corporación Dermoesztética SA κατά Το Με Group Advertising Media

(Υπόθεση C-500/06) (¹)

(Άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ΕΚ, 4 ΕΚ, 10 ΕΚ, 43 ΕΚ, 49 ΕΚ, 81 ΕΚ, 86 ΕΚ και 98 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα τη διαφήμιση ιατρικών-χειρουργικών θεραπειών στον τομέα των υπηρεσιών αισθητικής φύσεως)

(2008/C 223/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Corporación Dermoesztética SA

κατά

To Me Group Advertising Media

παρισταμένης της: Cliniche Futura Srl

Αντικείμενο

Ερμηνεία των άρθρων 43, 49, 81, 86 και 98 ΕΚ — Συμβατότητα μιας εθνικής διατάξεως η οποία απαγορεύει τη διαφήμιση σε τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής εμβέλειας ιατρικών-χειρουργικών θεραπειών που πραγματοποιούνται σε εγκεκριμένες ιδιωτικές κλινικές και η οποία περιορίζει τις δαπάνες για διαφήμιση στο 5 % του εισοδήματος του προηγούμενου έτους

Διατακτικό

Νομοθεσία, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία απαγορεύει τη διαφήμιση ιατρικών-χειρουργικών θεραπειών, που παρέχονται σε ιδιωτικά υγειονομικά καταστήματα, σε τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής εμβέλειας, ενώ επιτρέπει τη διαφήμιση αυτή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε τηλεοπτικούς σταθμούς τοπικής εμβέλειας,

προσκρούει στα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 48 ΕΚ και 55 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών

(Υπόθεση C-521/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως — Κρατική ενίσχυση — Ενίσχυση χορηγηθείσα από την Ελληνική Δημοκρατία προς την Hyatt Regency — Καταγγελία — Απόφαση περί θέσεως της καταγγελίας στο αρχείο — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 4, 13 και 20 — «Πράξη δυνάμενη να προσβληθεί» κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ)

(2008/C 223/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου), Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών (εκπρόσωποι: F. Carlin, barrister, και N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη προσφυγή με την οποία ζητείτο η ακύρωση του εγγράφου της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2004, με το οποίο ενημέρωνε την προσφεύγουσα σχετικά με την κατάταξη της καταγγελίας της σχετικά με προβαλλόμενη κρατική ενίσχυση χορηγηθείσα από την Ελληνική Δημοκρατία στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως με το Δημόσιο — Έννοια προσβλητέας, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, πράξεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- 3) Αναπέμπει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της Αθηναϊκής Τεχνικής ΑΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 2ας Ιουνίου 2004 να θέσει στο αρχείο την καταγγελία της περί κρατικής ενισχύσεως που χορήγησε η Ελληνική Δημοκρατία στην κοινοπραξία Hyatt Regency στο πλαίσιο της αναθέσεως της δημόσιας συμβάσεως με αντικείμενο την παραχώρηση του 49 % του κεφαλαίου του καζίνο Mont Parnès.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București κατά Gheorghe Jipa

(Υπόθεση C-33/07) (¹)

(Ιθαγένεια της Ενώσεως — Άρθρο 18 ΕΚ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα των πολιτών της Ενώσεως και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών)

(2008/C 223/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Dâmbovița

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

κατά

Gheorghe Jipa

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Dâmbovița — Ερμηνεία του άρθρου 18 ΕΚ και του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και για την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77)

Διατακτικό

Τα άρθρα 18 ΕΚ και 27 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των

μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, δεν εμποδίζουν την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως επιτρέπουσας τον περιορισμό δικαιώματος υπηκόου κράτους μέλους να μεταβαίνει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ιδίως με την αιτιολογία ότι είχε επαναπατριστεί προηγουμένως από αυτό λόγω της «παράνομης διαμονής» του εκεί, υπό την προϋπόθεση ότι, αφενός, η προσωπική συμπεριφορά του εν λόγω υπηκόου αποτελεί πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας και ότι, αφετέρου, το σκοπούμενο περιοριστικό μέτρο είναι ικανό να εξασφαλίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν συμβαίνει κάτι τέτοιο στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding κατά Firma Feryn NV

(Υπόθεση C-54/07) (¹)

(Οδηγία 2000/43/ΕΚ — Κριτήρια επιλογής του προσωπικού ενέχοντα δυσμενή διάκριση — Βάρος αποδείξεως — Κυρώσεις)

(2008/C 223/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

κατά

Firma Feryn NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeidshof te Brussel — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', 8, παράγραφος 1, και 15 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180, σ. 22) — Κριτήρια επιλογής προσωπικού ενέχοντα άμεση διάκριση λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής — Βάρος αποδείξεως — Εκτίμηση και διαπίστωση από το εθνικό δικαστήριο — Υποχρέωση ή όχι του εθνικού δικαστηρίου να διατάξει την παύση της δυσμενούς διακρίσεως

Διατακτικό

- 1) Το γεγονός ότι ένας εργοδότης δηλώνει δημοσίως ότι δεν θα προσλάβει μισθωτούς με ορισμένη εθνοτική ή φυλετική καταγωγή συνιστά άμεση δυσμενή διάκριση κατά την πρόσληψη, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/43/ΕΚ, του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, δεδομένου ότι τέτοιου είδους δηλώσεις είναι ικανές να αποτρέψουν σοβαρά ορισμένους υποψηφίους από την υποβολή της υποψηφιότητάς τους και, επομένως, να εμποδίσουν την πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας.
- 2) Οι δημόσιες δηλώσεις με τις οποίες ο εργοδότης καθιστά γνωστό ότι, στο πλαίσιο της πολιτικής του προσλήψεων, δεν θα προσλαμβάνει μισθωτούς ορισμένης εθνοτικής ή φυλετικής καταγωγής αρκούν προκειμένου να τεκμαίρεται, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/43, η ύπαρξη πολιτικής προσλήψεων ενέχουσας άμεση δυσμενή διάκριση. Στην περίπτωση αυτή, στον εν λόγω εργοδότη εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Μπορεί να το πράξει, μεταξύ άλλων, αποδεικνύοντας ότι η πραγματική πολιτική προσλήψεων της επιχείρησης δεν αντιστοιχεί στις δηλώσεις αυτές. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν έχουν αποδειχθεί τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά και να εκτιμήσει αν επαρκούν τα στοιχεία που προσκομίζονται προς στήριξη των ισχυρισμών του εργοδότη αυτού ότι δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 3) Το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/43 επιτάσσει όπως, ακόμη και όταν δεν μπορεί να εντοπισθεί συγκεκριμένο θύμα, το σύστημα κυρώσεων που έχουν εφαρμογή στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπισθεί για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο είναι αποτελεσματικό, ανάλογο προς τις παραβάσεις και αποτρεπτικό.

(¹) ΕΕ C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Franco Campoli κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-71/07 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Σύνταξη — Εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή που υπολογίζεται σε συνάρτηση με το μέσο κόστος ζωής στη χώρα κατοικίας — Μεταβατικό καθεστώς προβλεπόμενο από τον κανονισμό περί τροποποιήσεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2008/C 223/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Franco Campoli (εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και D. Martin), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Arpio Santacruz και I. Sulce)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 2006, T-131/05, Campoli κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως εν μέρει απαράδεκτο και εν μέρει αβάσιμο το αίτημα για ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων συντάξεως από τον Μάιο έως τον Ιούλιο 2004, κατά το μέτρο που εφαρμόζουν για πρώτη φορά διορθωτικό συντελεστή υπολογιζόμενο παρανόμως βάσει του μέσου κόστους ζωής στη χώρα κατοικίας του αναιρεσείοντος και όχι βάσει του κόστους ζωής στην πρωτεύουσα της χώρας αυτής — Συνέπειες της έναρξης ισχύος του νέου κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων όσον αφορά το σύστημα των διορθωτικών συντελεστών — Μεταβατικό καθεστώς για τους υπαλλήλους που συνταξιοδοτήθηκαν πριν την 1η Μαΐου 2004 — Μέθοδος υπολογισμού των διορθωτικών συντελεστών και τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την κύρια αναίρεση και την ανταναίρεση.
- 2) Ο F. Campoli, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Arbeitsgericht Bonn, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Andrea Raccanelli κατά Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(Υπόθεση C-94/07) (¹)

(Άρθρο 39 ΕΚ — Έννοια του «εργαζομένου» — Μη κυβερνητική οργάνωση δημόσιας ωφέλειας — Υποτροφία για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής — Σύμβαση εργασίας — Όροι)

(2008/C 223/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Bonn

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Andrea Raccanelli

κατά

Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Αντικείμενο

Προδικαστική — Arbeitsgericht Bonn — Ερμηνεία του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Ιδιότητα του εργαζομένου που έχει υποψήφιος διδάκτορας ο οποίος απασχολείται ως υπότροφος από εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος ένωση κοινής ωφέλειας ιδιωτικού δικαίου η οποία παρέχει στους περισσότερους ημεδαπούς υποψήφιους διδάκτορες τη δυνατότητα συνάψεως συμβάσεως εργασίας — Υποχρέωση παροχής στους έχοντες την ιθαγένεια άλλων κρατών μελών υποψήφιους διδάκτορες της δυνατότητας να επιλέξουν μεταξύ υποτροφίας και συμβάσεως εργασίας — Έννοια του εργαζομένου

Διατακτικό

- 1) Ερευνητής ευρισκόμενος σε κατάσταση όμοια με εκείνη του προσφεύγοντος της κύριας δίκης, ο οποίος, δηλαδή, εκπονεί διδακτορική διατριβή βάσει συμβάσεως υποτροφίας που έχει συνάψει με τη Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV, μπορεί να θεωρηθεί ως εργαζόμενος, κατά την έννοια του άρθρου 39 ΕΚ, μόνον εφόσον η δραστηριότητά του ασκείται, κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, υπό τη διεύθυνση ινστιτούτου ανήκοντος στην ένωση αυτή και εφόσον, ως αντάλλαγμα για τη δραστηριότητά του αυτή, εισπράττει αμοιβή. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να προβεί στην απαιτούμενη εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών προκειμένου να κρίνει αν αυτό συμβαίνει στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.
- 2) Ένωση ιδιωτικού δικαίου όπως η Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV, οφείλει να εφαρμόζει, έναντι των κατά την έννοια του άρθρου 39 ΕΚ εργαζομένων, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, συντρέχει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών υποψηφίων διδασκόντων.
- 3) Στην περίπτωση κατά την οποία ο προσφεύγων της κύριας δίκης βασιμώς προβάλλει ζημία που υπέστη λόγω της εις βάρος του δυσμενούς διακρίσεως, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει, βάσει των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που ρυθμίζουν την εξωσυμβατική ευθύνη, τη φύση της αποζημιώσεως που θα μπορούσε να ζητήσει.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 (αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07) κατά Bundesrepublik Deutschland

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-152/07 έως C-154/07) (¹)

(Τομέας τηλεπικοινωνιών — Δίκτυα και υπηρεσίες — Τιμολογιακή αναπροσαρμογή — Άρθρο 4γ της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/33/ΕΚ — Άρθρο 12, παράγραφος 7, της οδηγίας 98/61/ΕΚ — Ρυθμιστική αρχή — Άμεσο αποτέλεσμα των οδηγιών — Τριγωνική σχέση)

(2008/C 223/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07)

κατά

Bundesrepublik Deutschland

παρισταμένης της: Deutsche Telekom AG

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (ΕΕ L 192, σ. 10) και της οδηγίας 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) (ΕΕ L 1999, σ. 32) — Εθνική κανονιστική ρυθμιστική προβλέπουσα, παράλληλα των τελών διασύνδεσης, που υπολογίζονται αναλόγως του κόστους αυτής της υπηρεσίας, την καταβολή εισφοράς εκ μέρους των λοιπών εταιριών προς κάλυψη του «ελλειμματος προσβάσεως» που προκαλείται στον φορέα του δικτύου από τη διάθεση γραμμής συνδρομητή — Υποχρέωση των κρατών μελών να καταργήσουν τα εμπόδια για την εξισορρόπηση των τιμών των παραδοσιακών τηλεπικοινωνιακών φορέων, κατόπιν της διασυνδέσεως των δικτύων — Δυνατότητα ιδιώτη να επικαλεστεί το άμεσο αποτέλεσμα οδηγίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους προκειμένου να επιτύχει ακύρωση διοικητικής αποφάσεως προβλέπουσας οικονομικής φύσεως υποχρέωση υπέρ άλλου ιδιώτη

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 7, της οδηγίας 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/61/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, και το άρθρο 4γ της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 96/19/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 1996, σε συνδυασμό με την πέμπτη και την εικοστή αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 96/19, έχουν την έννοια ότι μία εθνική ρυθμιστική αρχή δεν μπορεί να υποχρεώσει φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου συνδέσεως διασυνδεδεμένου με δημόσιο δίκτυο να καταβάλει στον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου συνδρομητών που κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά εισφορά συνδέσεως, επιπλέον του τέλους διασυνδέσεως, για την κάλυψη του ελλείμματος που προκαλεί στον τελευταίο η διάθεση της συνδέσεως των συνδρομητών για το 2003.
- 2) Τα άρθρα 4γ της οδηγίας 90/388, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 96/19, και 12, παράγραφος 7, της οδηγίας 97/33 παράγουν άμεσο αποτέλεσμα και οι ιδιώτες μπορούν να τα επικαλεστούν ευθέως ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, προκειμένου να αμφισβητήσουν απόφαση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Emirates Airlines Direktion für Deutschland κατά Diether Schenkel

(Υπόθεση C-173/07) (¹)

(Αεροπορική μεταφορά — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έννοια «πτήσεως»)

(2008/C 223/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Emirates Airlines Direktion für Deutschland

κατά

Diether Schenkel

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α' του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1) — Έννοια της «αναχώρησης» — Εισιτήριο για ταξίδι από κράτος μέλος σε τρίτο κράτος με επιστροφή — Ακύρωση της πτήσης επιστροφής

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση ταξιδιού μετ' επιστροφής στην οποία οι επιβάτες που ανεχώρησαν αρχικά από αερολιμένα κείμενο στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη ΕΚ επανέρχονται στον αερολιμένα αυτόν με πτήση αναχωρούσα από αερολιμένα κείμενο τρίτης χώρας. Το γεγονός ότι για την πτήση μεταβάσεως και την πτήση επιστροφής έχει γίνει ενιαία κράτηση δεν ασκεί επιρροή στην ερμηνεία της διατάξεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-207/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από τη χορήγηση προηγούμενης διοικητικής άδειας την απόκτηση μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου επιχειρήσεων που ασκούν υποκείμενες σε ρυθμίσεις δραστηριότητες στον τομέα της ενέργειας καθώς και στοιχείων ενεργητικού αναγκαίων για την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων)

(2008/C 223/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 43 και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από τη χορήγηση προηγούμενης διοικητικής άδειας εκ μέρους ειδικής επιτροπής την απόκτηση ορισμένων μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου σε επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν ρυθμιζόμενες δραστηριότητες στον ενεργειακό τομέα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρείται ότι παραβιάζει την παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, της ρυθμίσεως περί της δέκατης τέταρτης αρμοδιότητας της Εθνικής Επιτροπής Ενέργειας, περιεχόμενη στην ενδέκατη πρόσθετη διάταξη, τίτλος 3.1, του νόμου 34/1998, της 7ης Οκτωβρίου 1998, περί του τομέα των υδρογονανθράκων (*Ley 34/1998, del sector de hidrocarburos*), της 7ης Οκτωβρίου 1998, όπως τροποποιήθηκε με το βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 4/2006 (*Real Decreto-ley 4/2006*), της 24ης Φεβρουαρίου 2006, που προβλέπει ότι εξαρτάται από προηγούμενη άδεια της Εθνικής Επιτροπής Ενέργειας η απόκτηση ορισμένων μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου επιχειρήσεων που ασκούν συγκεκριμένες υποκείμενες σε ρυθμίσεις δραστηριότητες στον ενεργειακό τομέα, καθώς και η απόκτηση συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού για την ανάπτυξη τέτοιων δραστηριοτήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 56 και 43 της Συνθήκης ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Flughafen Köln/Bonn GmbH κατά Hauptzollamt Köln

(Υπόθεση C-226/07) (¹)

(Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Κοινοτικό πλαίσιο φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Απαλλαγή των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας — Δυνατότητα φορολόγησής τους για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος — Άμεσο αποτέλεσμα της απαλλαγής)

(2008/C 223/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Flughafen Köln/Bonn GmbH

κατά

Hauptzollamt Köln

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51) — Άμεσο αποτέλεσμα — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που δεν προβλέπει απαλλαγή από τον φόρο ορυκτελαίων του πετρελαίου που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας

Διατακτικό

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, καθόσον προβλέπει την απαλλαγή των ενεργειακών προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τον φόρο που προβλέπει η οδηγία αυτή, έχει άμεσο αποτέλεσμα, υπό την έννοια ότι ένας ιδιώτης μπορεί να το επικαλεστεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων —όσον αφορά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το οικείο κράτος μέλος δεν είχε μεταφέρει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, την οδηγία αυτή στο εθνικό δίκαιο— στο πλαίσιο διαφοράς, όπως αυτή της κύριας δίκης, μεταξύ αυτού του ίδιου και των τελωνειακών αρχών του κράτους αυτού, προκειμένου να εμποδίσει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως ασυμβαστής προς τη διάταξη αυτή και, ως εκ τούτου, να επιτύχει την επιστροφή φόρου αντίθετου προς την εν λόγω διάταξη.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-307/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Αναγνώριση των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών — Μη αναγνώριση των πτυχίων για την πρόσβαση στο επάγγελμα του φαρμακοποιού κλινικής βιολογίας — Παράλειψη μεταφοράς)

(2008/C 223/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και P. Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: L. Fernandes)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών (ΕΕ 1989, L 19, σ. 16), σε σχέση με το επάγγελμα του φαρμακοποιού που ειδικεύεται σε κλινικές αναλύσεις

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, σε σχέση με το επάγγελμα του φαρμακοποιού κλινικής βιολογίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 199 της 25.8.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-311/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Υπαγωγή των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών συστημάτων ασφαλίσεως ασθενείας — Άρθρο 6, σημείο 1 — Πίνακας φαρμάκων καλύπτομένων από το εθνικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας που προβλέπει τρεις διαφορετικές κατηγορίες όσον αφορά τις προϋποθέσεις επιστροφής των δαπανών για την υγεία — Χρόνος που απαιτείται για τη λήψη αποφάσεως σχετικής με αίτηση εγγραφής φαρμάκου στις κατηγορίες του πίνακα αυτού για τις οποίες προβλέπονται οι ευνοϊκότερες προϋποθέσεις επιστροφής των σχετικών δαπανών)

(2008/C 223/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και B. Schima)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 6, σημείο 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου

1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση περί κοινωνικής ασφαλίσεως προβλέπουσα κατάλογο φαρμάκων καλυπτομένων από το σύστημα ασφαλίσεως υγείας ο οποίος περιλαμβάνει τρεις κατηγορίες φαρμάκων αναλόγως των προϋποθέσεων επιστροφής της δαπάνης αγοράς τους — Παράλειψη καθορισμού προθεσμίας αντίστοιχης εκείνης που προβλέπει το άρθρο 6, σημείο 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ, για τις αποφάσεις που αφορούν την υπαγωγή φαρμάκων σε περισσότερο ευνοϊκές κατηγορίες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να προβλέψει προθεσμία σύμφωνη προς το άρθρο 6, σημείο 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας, όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων επί αιτήσεων εγγραφής φαρμάκων στη λεγόμενη «κίτρινη» ή «πράσινη» ζώνη του καταλόγου φαρμάκων για τα οποία προβλέπεται επιστροφή της δαπάνης για την αγορά τους βάσει του Γενικού Νόμου περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο του 2003 περί τροποποιήσεως του Γενικού Νόμου περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2003), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη διάταξη αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku, Πολωνία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dariusz Krawczyński κατά Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

(Υπόθεση C-426/07) (¹)

(Εσωτερικοί φόροι — Φόροι επί των αυτοκινήτων — Ειδικός φόρος καταναλώσεως — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα — Εισαγωγή)

(2008/C 223/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dariusz Krawczyński

κατά

Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku — Ερμηνεία των άρθρων 90 ΕΚ και 33 ΕΚ, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική νομοθεσία για την επιβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως που βαρύνει τα αυτοκίνητα κατά την πρώτη ταξινόμησή τους στην ημεδαπή

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 33, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει ειδικό φόρο καταναλώσεως, όπως αυτός τον οποίο προβλέπει στην Πολωνία ο νόμος περί των ειδικών φόρων καταναλώσεως (*ustawa o podatku akcyzowym*), της 23ης Ιανουαρίου 2004, ο οποίος πλήττει κάθε πώληση αυτοκινήτων πριν από την πρώτη ταξινόμησή τους εντός της εθνικής επικρατείας.
- 2) Το άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει ειδικό φόρο καταναλώσεως, όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη, στο μέτρο που το ποσό του φόρου αυτού που πλήττει την πώληση πριν από την πρώτη ταξινόμηση των εισαγομένων από άλλο κράτος μέλος μεταχειρισμένων αυτοκινήτων υπερβαίνει το εναπομένον ποσό του ίδιου φόρου που έχει περιληφθεί στην αγοραία αξία ομοειδών αυτοκινήτων τα οποία έχουν στο παρελθόν ταξινομηθεί εντός του κράτους που θέσπισε τον φόρο αυτόν. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ερευνήσει αν η επίμαχη στην κύρια δίκη κανονιστική ρύθμιση και, ιδίως, η εφαρμογή του άρθρου 7 της αποφάσεως Υπουργού Οικονομικών περί μειώσεως του συντελεστή των ειδικών φόρων καταναλώσεως (*ozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego*), της 22ας Απριλίου 2004, έχει τέτοιου είδους συνέπεια.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου(Υπόθεση C-510/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 68/414/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Υποχρέωση διατηρήσεως ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου — Αθέτηση)

(2008/C 223/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και B. Schima)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: C. Pochet)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Μη τήρηση της υποχρέωσης δημιουργίας αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου, την οποία προβλέπει άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 68/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1968, περί υποχρέωσης διατηρήσεως ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου και/ή προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 12/001, σ. 39), όπως τροποποιήθηκε και στη συνέχεια κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2006/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ L 217, σ. 8) — Φύση και έκταση της υποχρέωσης διατήρησης αποθεμάτων — Απόκλιση μεταξύ των στοιχείων που υποβάλλει το οικείο κράτος μέλος και των στοιχείων που παρέχει η Eurostat — Τρόπος υπολογισμού των αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου και του ύψους της εσωτερικής κατανάλωσης των εν λόγω προϊόντων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου μη θεσπίζοντας όλες τις κατάλληλες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις προκειμένου να υπάρχει πάντοτε, εντός του εδάφους της Κοινότητας, ορισμένο ύψος αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου της δεύτερης κατηγορίας των προϊόντων πετρελαίου που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της οδηγίας 68/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1968, περί υποχρέωσης διατηρήσεως ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου και/ή προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής,
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-543/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/73/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Πρόσβαση στην απασχόληση — Επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση — Συνθήκες εργασίας — Παράλειψη μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 223/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. van Beek)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου (εκπρόσωπος: D. Haven)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ L 269, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασιλείο του Βελγίου μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασιλείο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008 (αίτηση του Oberlandesgericht Stuttgart, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε κατά του Szymon Kozlowski

(Υπόθεση C-66/08) ⁽¹⁾

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Άρθρο 4, σημείο 6 — Λόγος για προαιρετική μη εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης — Ερμηνεία των όρων «κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης» και «διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης»)

(2008/C 223/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Stuttgart

Διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του

Szymon Kozlowski

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Stuttgart — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1) — Δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτέλεσεως να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εκδοθέντος για ποινή στερητική της ελευθερίας σε βάρος προσώπου που διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσεως — Έννοια των όρων «κατοικία» και «διαμονή» — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, ΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 12 και 17 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση, δυνάμει της οποίας, η δικαστική αρχή εκτέλεσεως δύναται, στην περίπτωση που ο καταζητούμενος δεν συναίνει στην παράδοσή του, να του επιφυλάσσει διαφορετική μεταχείριση στον ανάλογο με το αν αυτός είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτέλεσεως ή άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό

Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

— ένας εκζητούμενος είναι «κάτοικος» του κράτους μέλους εκτέλεσης εφόσον έχει εκεί την πραγματική κατοικία του και «διαμένει» σε αυτό εφόσον, μετά από σταθερή παραμονή ορισμένης διάρκειας στο εν λόγω κράτος μέλος, δημιουργήσει δεσμούς παρόμοιους προς εκείνους που δημιουργεί ένας κάτοικος.

— για να διαπιστωθεί αν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση υφίσταται μεταξύ του εκζητουμένου και του κράτους μέλους εκτέλεσης δεσμοί που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό «διαμένει» στο εν λόγω κράτος κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, η δικαστική αρχή εκτέλεσης απαιτείται να προβεί σε συνολική εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την περίπτωση του προσώπου αυτού, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητουμένου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος μέλος εκτέλεσης.

(¹) ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2008 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Δημοκρατία της Λιθουανίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Inga Rinau

(Υπόθεση C-195/08 PPU) (¹)

(Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων — Εκτέλεση αποφάσεων επί γαμικών διαφορών και διαφορών γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Αίτηση περί μη αναγνώρισεως αποφάσεως επιστροφής παιδιού παρανόμως κατακρατηθέντος σε άλλο κράτος μέλος — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία)

(2008/C 223/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Inga Rinau

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Ερμηνεία των άρθρων 21, 23, 24, 31, παράγραφος 1, 40, παράγραφος 2, και 42 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Αίτηση περί μη αναγνώρισεως σε κράτος μέλος Α αποφάσεως εκδοθείσας από δικαστήριο κράτους μέλους Β και διατάσσουσας την επιστροφή τέκνου, το οποίο κρατείται παρανόμως στο κράτος μέλος Α από τη μητέρα του, στον πατέρα του ο οποίος κατοικεί σε κράτος μέλος Β και ο οποίος έχει την επιμέλεια του τέκνου

Διατακτικό

1) Σε περίπτωση εκδόσεως και γνωστοποίησεως στο δικαστήριο προελεύσεως αποφάσεως περί μη επιστροφής, δεν έχει

σημασία, όσον αφορά τη χορήγηση του προβλεπόμενου από το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, πιστοποιητικού, αν η απόφαση αυτή ανεστάλη, μεταρρυθμίστηκε, ακυρώθηκε ή, εν πάση περιπτώσει, δεν περιβλήθηκε την ισχύ του δεδικασμένου ή αν αντικαταστάθηκε με απόφαση περί επιστροφής, εφόσον δεν έλαβε πράγματι χώρα επιστροφή του παιδιού. Εφόσον δεν αμφισβητείται η γνησιότητα του πιστοποιητικού αυτού και εφόσον αυτό έχει εκδοθεί σύμφωνα με το έντυπο του οποίου υπόδειγμα περιλαμβάνει το παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού, απαγορεύεται η προβολή αντιρρήσεων ως προς την αναγνώριση της αποφάσεως περί επιστροφής, το δε δικαστήριο εκτέλεσεως μπορεί απλώς να διαπιστώσει την εκτελεσιμότητα της πιστοποιημένης αποφάσεως και να δεχθεί το αίτημα περί άμεσης επιστροφής του παιδιού.

2) Πλην των περιπτώσεων στις οποίες η διαδικασία αφορά πιστοποιημένη κατ' εφαρμογήν των άρθρων 11, παράγραφος 8, και 40 έως 42 του κανονισμού 2201/2003 απόφαση, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει τη μη αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως, έστω και αν δεν έχει προηγουμένως υποβληθεί αίτηση αναγνώρισεως της αποφάσεως.

3) Το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, καθόσον προβλέπει ότι ούτε το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ούτε το παιδί έχουν, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, τη δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων, δεν εφαρμόζεται επί διαδικασίας αφορώσας τη μη αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως, η οποία κινήθηκε χωρίς να έχει προηγουμένως υποβληθεί αίτηση αναγνώρισεως της αυτής αποφάσεως. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο καθού η αίτηση, ο οποίος ζητεί την αναγνώριση, έχει τη δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων.

(¹) ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Μαΐου 2008 ο Philippe Guigard κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 11 Μαρτίου 2008 στην υπόθεση T-301/05, Guigard κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Philippe Guigard (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή,
- να αναίρεσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 11 Μαρτίου 2008, στην υπόθεση T-301/05,
- να δεχθεί το ακυρωτικό αίτημα και το αίτημα αποζημίωσης που διατύπωσε ο νυν αναιρεσιών ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου,
- να καταδικάσει την καθής πρωτοδικώς στο σύνολο των εξόδων τόσο της διαδικασίας ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσιών προβάλλει ουσιαστικά τρεις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, ο οποίος περιλαμβάνει δύο σκέλη, ο αναιρεσιών ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα την τέταρτη Σύμβαση του Λομέ ⁽¹⁾.

Το σφάλμα, έγκειται, αφενός, στο γεγονός ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 313, παράγραφος 2, στοιχείο ια', της Συμβάσεως του Λομέ, εναπόκειται στον εθνικό διατάκτη να αποφασίζει για την πρόσληψη συμβούλων και άλλων εμπειρογνομόνων σε θέματα τεχνικής βοήθειας, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την εξουσία ελέγχου του προϋπολογισμού και διαχείρισης των κεφαλαίων που αναγνωρίζεται στην Επιτροπή από την εν λόγω σύμβαση και την υποχρέωση του ως άνω οργάνου περί παροχής στον εθνικό διατάκτη τεχνικής βοήθειας κατά τη διαπραγμάτευση των συμβάσεων.

Το σφάλμα του Πρωτοδικείου έγκειται, αφετέρου, στο ότι έκρινε ότι η αίτηση του εθνικού διατάκτη προς την Επιτροπή για την έγκριση της αποφάσεως περί ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας του νυν αναιρεσιόντος πρέπει να περιέχει ρητή αναφορά στο άρθρο 314 της Συμβάσεως του Λομέ, προκειμένου να αρχίσει να τρέχει η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη προθεσμία των 30 ημερών, μολοντί τέτοια υποχρέωση ουδόλως απορρέει από το άρθρο αυτό. Κατά τον αναιρεσιόντα, το Πρωτοδικείο θα έπρεπε, επομένως, αν είχε ερμηνεύσει ορθώς το προαναφερθέν άρθρο, να διαπιστώσει την μη τήρηση εκ μέρους της Επιτροπής της εν λόγω προθεσμίας.

Εν συνεχεία, με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, ο αναιρεσιών υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει προφανώς λόγω αντιφατικής αιτιολογίας, καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε όσον αφορά τον αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 317, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Λομέ λόγο αναίρεσης ότι, αφενός, ο λόγος αυτός προβλήθηκε εκπροθέσμως και, αφετέρου, ότι συγχέεται, κατ' ουσίαν, με τον αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 313, παράγραφος 2, στοιχείο ια', της ίδιας συμβάσεως λόγο. Κατά τον αναιρεσιόντα, ο ίδιος λόγος δεν είναι δυνατόν να απορρίπτεται ταυτόχρονα ως απαράδεκτος και ως αβάσιμος.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο αναίρεσης, ο αναιρεσιών ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο προσέβαλε τα δικαιώματά του άμυνας, καθόσον, αφενός, δεν έλαβε υπόψη όλα τα επιχειρήματα τα οποία αυτός ανέπτυξε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και, αφετέρου, παραμόρφωσε το περιεχόμενο του αντλούμενου από παράβαση των

αρχών της αρωγής, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης λόγου αναίρεσης.

(¹) Τέταρτη σύμβαση μεταξύ των χωρών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, που υπογράφηκε στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989 (εγκρίθηκε με την απόφαση 91/400/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 1991, για τη σύναψη της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ, ΕΕ L 229, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία που υπογράφηκε στον Μαυρίκιο στις 4 Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ 1998, L 156, σ. 3).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Salamanca (Ισπανία) στις 26 Μαΐου 2008 — Eva Martín Martín κατά EDP Editores, S.L. y Juan Caballo Bueno

(Υπόθεση C-227/08)

(2008/C 223/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Salamanca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: EDP Editores, S.L.

Καθών: Eva Martín Martín και Juan Caballo Bueno

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 153 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 3 ΕΚ και 95 ΕΚ, με το άρθρο 38 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την οδηγία 85/577/ΕΟΚ ⁽¹⁾, του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος, ιδίως το άρθρο της 4, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί εφέσεως κατά αποφάσεως πρωτοβάθμιου δικαστηρίου να κηρύξει αυτεπαγγέλτως την ακυρότητα συμβάσεως που επιπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της προπαρατεθείσας οδηγίας, ενώ η ακυρότητα αυτή ουδέποτε προβλήθηκε από τον καθού καταναλωτή, είτε στο πλαίσιο της αντικρουσώς του κατά της αιτήσεως περί διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής, είτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ή στο πλαίσιο της εφέσεως;

(¹) ΕΕ L 372, σ. 31 — ΕΕ 15/06, σ. 131.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 28 Μαΐου 2008 — Colin Wolf κατά Stadt Frankfurt am Main

(Υπόθεση C-229/08)

(2008/C 223/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων): Colin Wolf

Εναγόμενος: Stadt Frankfurt am Main

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εν γένει ο εθνικός νομοθέτης, προκειμένου να εξαντλήσει τα περιθώρια που του παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως και χειρισμών, ή το περιθώριο αυτό περιορίζεται σε κάθε περίπτωση μόνο στο αναγκαίο μέτρο, οσάκις πρόκειται για τον καθορισμό ανωτάτου ορίου ηλικίας για την πρόσληψη σε σχέση με τη συμπλήρωση ενός ελαχίστου χρόνου υπηρεσίας πριν από τη συνταξιοδότηση (!) βάσει των όσων ορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ;
- 2) Αποτελεί το κριτήριο της ανάγκης, στο άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, συγκεκριμενοποίηση του πρόσφορου χαρακτήρα του μέσου που μνημονεύει το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ και περιορίζει, με τον τρόπο αυτό, το πεδίο εφαρμογής αυτής της γενικής ρυθμίσεως;
3. α) Αποτελεί θεμιτό σκοπό, στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, η επιδίωξη ενός εργοδότη να ικανοποιήσει το συμφέρον να παραμείνει ο εργαζόμενος που προσλαμβάνει όσο το δυνατό μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στην υπηρεσία του μέσω της προβλέψεως ενός ανωτάτου ορίου ηλικίας για τις προσλήψεις;
 - β) Είναι η επιδίωξη ενός τέτοιου σκοπού απρόσφορη στην περίπτωση που έχει ως αποτέλεσμα να παραμένουν οι δημόσιοι υπάλληλοι στην υπηρεσία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ' ό,τι απαιτείται για την απόκτηση του δικαιώματος καταβολής της νομοθετικά κατοχυρωμένης ελάχιστης συντάξεως σε περίπτωση πρόωρης συνταξιοδότησεως το οποίο αποκτάται μετά τη συμπλήρωση πέντε ετών στην υπηρεσία;
 - γ) Είναι η επιδίωξη ενός τέτοιου σκοπού απρόσφορη μόνο στην περίπτωση που έχει ως αποτέλεσμα να παραμένουν οι δημόσιοι υπάλληλοι στην υπηρεσία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ' ό,τι απαιτείται — 19,51 έτη επί του παρόντος — για την απόκτηση πλήρους δικαιώματος για τη νομοθετικά κατοχυρωμένη ελάχιστη σύνταξη σε περίπτωση πρόωρης συνταξιοδότησεως;
4. α) Αποτελεί θεμιτό σκοπό, στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, να παραμείνει όσο το δυνατόν μικρότερος ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων που πρέπει να προσληφθούν, μέσω της προβλέψεως ενός όσο το δυνατόν μικρότερου ορίου ηλικίας για τις προσλήψεις, προκειμένου να παραμείνουν σε όσο το δυνατόν χαμηλότερα επίπεδα οι παροχές που καταβάλλονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπως είναι παροχές κοινωνικής πρόνοιας σε περίπτωση ατυχήματος ή ασθένειας (όπως είναι τα επιδόματα, καθώς και οι παροχές σε μέλη της οικογενείας);
 - β) Ποια σημασία μπορεί να έχει συναφώς το γεγονός ότι οι παροχές κοινωνικής πρόνοιας ή τα επιδόματα που δικαιούνται οι υπάλληλοι μεγαλύτερης ηλικίας (και τα μέλη των οικογενειών τους) σε περίπτωση ατυχήματος ή σε περίπτωση ασθένειας, αντιστοίχως, είναι μεγαλύτερες απ' ό,τι για τους μικρότερης ηλικίας δημόσιους υπαλλήλους, με συνέπεια να υπάρχει το ενδεχόμενο αυξήσεως των καταβλητέων συναφώς δαπανών στην περίπτωση προσλήψεως στο δημόσιο υπαλλήλων μεγαλύτερης ηλικίας;
 - γ) Πρέπει να υπάρχουν συναφώς βέβαιες προβλέψεις ή στατιστικά δεδομένα ή αρκούν γενικές προβλέψεις που να στηρίζονται σε επαρκή πιθανολόγηση;
5. α) Αποτελεί θεμιτό σκοπό, στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, η πρόθεση ενός εργοδότη να εφαρμόσει συγκεκριμένο όριο ηλικίας για τις προσλήψεις προκειμένου να διασφαλιστεί η «ισορροπημένη ηλικιακή δομή εκάστης σταδιοδρομίας»;
 - β) Ποιες απαιτήσεις πρέπει να πληρούν ενδεχομένως οι εκτιμήσεις σχετικά με την πρόβλεψη μιας τέτοιας ηλικιακής δομής προκειμένου να συντρέχουν οι προϋποθέσεις ενός δικαιολογητικού λόγου (πρόσφορος και αναγκαίος χαρακτήρας, ανάγκη);
6. Αποτελεί σύνομη εκτίμηση, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, η επισήμανση του εργοδότη, σε σχέση με το ανώτατο όριο ηλικίας για τις προσλήψεις, ότι μέχρι συμπλήρωσεως αυτού του ορίου ηλικίας ο ενδιαφερόμενος μπορεί κατά κανόνα να αποκτήσει, μέσω της αντίστοιχης θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσως, τις αντικειμενικές προϋποθέσεις για την πρόσληψη του σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα που αφορά θέσεις μέσης βαθμίδας της πυροσβεστικής;
7. Βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει να εκτιμάται το αν είναι εύλογος ή αναγκαίος ένας ελάχιστος χρόνος υπηρεσίας μέχρι της συνταξιοδότησεως;
 - α) Δικαιολογείται η απαίτηση συμπλήρωσεως ενός ελαχίστου χρόνου υπηρεσίας αποκλειστικά ως αντιστάθμισμα για τη χρηματοδοτούμενη από τον εργοδότη και μόνον απόκτηση προσόντων, μέσω εκπαίδευσως παρεχομένης από τον εργοδότη (απόκτηση προσόντων για τη σταδιοδρομία σε θέσεις μέσης βαθμίδας της πυροσβεστικής), προκειμένου διασφαλιστεί ότι ο δημόσιος υπάλληλος θα παραμείνει στη συνέχεια για εύλογο χρονικό διάστημα στην υπηρεσία του εργοδότη ούτως ώστε με τον τρόπο αυτόν ο εργοδότης να αποσβέσει σταδιακά τις δαπάνες που καταβλήθηκαν για την εκπαίδευσή του;
 - β) Ποια πρέπει να είναι η διάρκεια του χρόνου υπηρεσίας που έπεται του χρόνου εκπαίδευσως; Μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε έτη και, αν ναι, υπό ποιες προϋποθέσεις;
 - γ) Μπορεί ο εύλογος ή αναγκαίος χαρακτήρας ενός ελαχίστου χρόνου υπηρεσίας, ανεξαρτήτως της απαντήσεως που πρέπει να δοθεί στο πρώτο σκέλος του εβδομου ερωτήματος, να δικαιολογηθεί από το γεγονός ότι στην περίπτωση των δημοσίων υπαλλήλων, των οποίων τη σύνταξη χρηματοδοτεί ο εργοδότης και μόνον, ο αναμενόμενος ενεργός χρόνος υπηρεσίας από της προσλήψεως μέχρι της προβλεπόμενης συνταξιοδότησεως πρέπει να επαρκεί προκειμένου ο εργαζόμενος να αποκτήσει πλήρες δικαίωμα για την καταβολή της νομοθετικά κατοχυρωμένης ελάχιστης συντάξεως, δικαίωμα το οποίο αποκτάται κατόπιν συμπλήρωσεως — επί του παρόντος — 19,51 ετών στην υπηρεσία;

- δ) Αν, αντιθέτως, η άρνηση προσλήψεως, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, είναι νόμιμη μόνο στην περίπτωση που, λόγω της ηλικίας του προσλαμβανομένου, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να πρέπει να του καταβληθεί, κατά τον προβλεπόμενο χρόνο συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας για την συνταξιοδότησή του, η ελάχιστη σύνταξη μολονότι δεν έχει ακόμη αποκτήσει πλήρες δικαίωμα προς τούτο;
8. α) Πρέπει, για το ζήτημα της συνταξιοδότησεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, να λαμβάνεται υπόψη το νομοθετικά καθοριζόμενο όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότηση, κατόπιν συμπληρώσεως του οποίου αποκτάται δικαίωμα καταβολής συντάξεως, ή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος ηλικίας, όπως αυτός διαπιστώνεται βάσει στατιστικών, που ισχύει για συγκεκριμένη κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων ή εργαζομένων;
- β) Σε ποιον βαθμό πρέπει ενδεχομένως να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι για ορισμένους δημοσίους υπαλλήλους η συμπλήρωση του κανονικού ορίου ηλικίας για τη συνταξιοδότηση μπορεί να παραταθεί έως δύο έτη; Έχει ως συνέπεια το γεγονός αυτό την αύξηση του ανώτατου ορίου ηλικίας για προσλήψεις κατά το αντίστοιχο μέτρο;
9. Επιτρέπεται, κατά τον υπολογισμό του ελάχιστου χρόνου υπηρεσίας στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, να συνεκτιμάται ο χρόνος εκπαίδευσως που συμπλήρωσε αρχικά ο εργαζόμενος στο πλαίσιο της δημοσιούπαλληλικής σχέσεως; Έχει συναφώς σημασία το αν, κατά την απόκτηση του δικαιώματος συνταξιοδότησεως, ο χρόνος εκπαίδευσως μπορεί να ληφθεί υπόψη καθ' ολοκληρίαν ως συντάξιμος χρόνος υπηρεσίας, ή πρέπει ο χρόνος εκπαίδευσως να αφαιρείται από τον ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας τον οποίον μπορεί να απαιτήσει ο εργοδότης βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ;
10. Συνάδουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 15, παράγραφοι 1, δεύτερο εδάφιο, και 2, του γενικού νόμου περί ίσης μεταχειρίσεως με το άρθρο 17 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ;

(¹) ΕΕ L 303, σ. 16.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2008 ο Massimo Giannini κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2008 στην υπόθεση T-100/04, Massimo Giannini κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-231/08 P)

(2008/C 223/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Massimo Giannini (εκπρόσωποι: L. Levi και C. Ronzi, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα του ανααιρεσείουτος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Μαρτίου 2008 στην υπόθεση T-100/04·
- κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα της προσφυγής και, ως εκ τούτου,
 - να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/9/01 να μην εγγράψει το όνομα του προσφεύγοντος στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με επιστολή της 11ης Ιουνίου 2003, καθώς και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με επιστολή της 8ης Ιουλίου 2003, καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με επιστολή της 2ας Δεκεμβρίου 2003·
 - να επιδικάσει αποζημίωση προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας του προσφεύγοντος, η οποία εκτιμάται, αφενός, στη διαφορά μεταξύ του επιδόματος ανεργίας που εισέπραξε μετά τη λήξη της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου και του μισθού μόνιμου υπαλλήλου της σταδιοδρομίας A 7/4 και, αφετέρου, μετά την περίοδο ανεργίας, στο ποσό των αποδοχών υπαλλήλου του βαθμού A 7/5, καθώς και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσφεύγοντος, η οποία εκτιμάται σε 1 ευρώ·
 - να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στο σύνολο των εξόδων τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων επικαλείται, κατ' ουσίαν, τρεις κύριους λόγους αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο, ο ανααιρεσίων προσάπτει καταρχάς στο Πρωτοδικείο ότι προσέβαλε το δικαίωμά του σε δίκαιη δίκη και, ειδικότερα, το δικαίωμά του να εκδικαστεί η υπόθεσή του εντός εύλογου χρόνου. Παρήλθαν τέσσερα έτη από την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου μέχρι την έκδοση της ανααιρεσίβαλλομένης αποφάσεως. Κατά τον ανααιρεσείοντα, καμία εξαιρετική περίπτωση δεν δικαιολογούσε εν προκειμένω τέτοια διάρκεια της δίκης. Η δικογραφία δεν ήταν ιδιαίτερα ογκώδης ούτε νομικώς περίπλοκη, η δε διαδικασία είχε ουσιαστική σημασία για τον προσφεύγοντα.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, ο ανααιρεσίων υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι το Πρωτοδικείο παρέβη τα άρθρα 4, 27 και 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και αγνόησε τόσο την έννοια του συμφέροντος της υπηρεσίας όσο και το καθήκον αρωγής που υπέχουν τα κοινοτικά όργανα έναντι των εκτάκτων και μόνιμων υπαλλήλων τους. Κατά τον ανααιρεσείοντα, το Πρωτοδικείο συνεχίει, συναφώς, την είσοδο στην κοινοτική δημόσια διοίκηση, μέσω γενικού διαγωνισμού για την κατάρτιση πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις, με τη συνέχιση της σταδιοδρομίας ήδη προσληφθέντων προσώπων μέσω των προβλεπόμενων από τον ΚΥΚ μηχανισμών των μεταθέσεων και των προαγωγών.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως, ο αναίρεσίων επικαλείται, τέλος, μη τήρηση, εκ μέρους του Πρωτοδικείου, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των αποφάσεων και των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων που του υποβλήθηκαν. Ο τελευταίος αυτός λόγος αναίρεσως χωρίζεται σε τρία σκέλη.

Με το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου, ο αναίρεσίων υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και τους κανόνες περί αποδείξεως, κρίνοντας ότι η γνώση, εκ μέρους ορισμένων υποψηφίων του διαγωνισμού, του εγγράφου επί του οποίου στηριζόταν η γραπτή δοκιμασία δεν συνιστούσε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και μη απαιτώντας από την καθής να προσκομίσει συγκεκριμένα στοιχεία προς απόδειξη του ότι το γεγονός αυτό δεν δημιούργησε δυσμενείς διακρίσεις.

Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσως, ο αναίρεσίων επικαλείται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων που υποβλήθηκαν στην εκτίμηση του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής ήταν επαρκώς σταθερή ώστε να εξασφαλίζει την αντικειμενική σύγκριση και βαθμολόγηση των υποψηφίων, ενώ από τα στοιχεία της δικογραφίας προέκυπτε, αντιθέτως, μη επαρκής σταθερότητα στη σύνθεση της εξεταστικής αυτής επιτροπής, πολλά δε ουσιώδη πραγματικά στοιχεία δεν κοινοποιήθηκαν στο Πρωτοδικείο από την καθής.

Τέλος, με το τρίτο σκέλος αυτού του λόγου αναίρεσως, ο αναίρεσίων επικαλείται νέα παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και των κανόνων περί αποδείξεως, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, σε σχέση με τα συμπεράσματα του Πρωτοδικείου όσον αφορά την αμεροληψία των μελών της εξεταστικής επιτροπής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Ried im Innkreis (Αυστρία) στις 2 Ιουνίου 2008 — Ποινική διαδικασία κατά Roland Langer

(Υπόθεση C-235/08)

(2008/C 223/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Ried im Innkreis

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Roland Langer

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 43 ΕΚ (της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως ίσχυε στις 2 Οκτωβρίου 1997 και όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τη Συνθήκη για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της 25ης Απριλίου 2005, ΕΕ L 157, σ. 11) την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η διάταξη κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι την εκμετάλλευση τυχερών παιχνιδιών σε καζίνο μπορούν να έχουν μόνο εταιρίες που έχουν την εταιρική μορφή ανώνυμης εταιρίας με έδρα στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, δηλαδή η διάταξη η οποία επιβάλλει την ίδρυση ή αγορά τέτοιας κεφαλαιουχικής εταιρίας εντός του κράτους μέλους αυτού;
- 2) Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει στα άρθρα αυτά το κρατικό μονοπώλιο για ορισμένα τυχερά παιχνίδια, όπως είναι τα τυχερά παιχνίδια στα καζίνο, εφόσον στο οικείο κράτος μέλος δεν υπάρχει γενικά καμία συνεπής και συστηματική πολιτική για τον περιορισμό των τυχερών παιχνιδιών, αφού οι διοργανωτές τέτοιων παιχνιδιών που είναι κάτοχοι κρατικής άδειας απευθύνουν παροτρύνσεις για συμμετοχή σε τυχερά παιχνίδια —π.χ. σε κρατικά στοιχήματα σχετικά με αθλητικές εκδηλώσεις και σε κρατικές λαχειοφόρους αγορές— και προβαίνουν στη σχετική διαφήμιση (στην τηλεόραση, σε εφημερίδες και περιοδικά), η οποία μάλιστα φτάνει στο σημείο να προσφέρει λίγο πριν την κλήρωση τη δυνατότητα εξαργύρωσης του δελτίου («ΤΟΙ ΤΟΙ ΤΟΙ — Glaub' ans Glück» [«Χτύπα ξύλο — Πίστεψε στην τύχη»];
- 3) Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει στα άρθρα αυτά η διάταξη που προβλέπει ότι όλες οι άδειες διοργάνωσης και εκμετάλλευσης τυχερών παιχνιδιών και καζίνων χορηγούνται για περίοδο 15 ετών βάσει ρυθμίσεως που έχει αποκλείσει από τη διαδικασία χορήγησης των αδειών τους κοινωνικούς υποψηφίους (που δεν έχουν την ιθαγένεια του οικείου κράτους μέλους);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 4 Ιουνίου 2008 — Swiss Re Germany Holding GmbH κατά Finanzamt München für Körperschaften

(Υπόθεση C-242/08)

(2008/C 223/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα/ανααιρεσείουσα: Swiss Re Germany Holding GmbH

Καθού/ανααιρεσίβλητο: Finanzamt München für Körperschaften

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', πέμπτη περίπτωση, και 13, Β, στοιχεία α' και δ', περιπτώσεις 2 και 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών⁽¹⁾, την έννοια ότι η πραγματοποιούμενη έναντι τιμής αγοράς που πρέπει να καταβάλει ο αγοραστής ανάληψη συμβάσεως ανασφάλισεως ζωής, βάσει της οποίας ο προς ον η μεταβίβαση αναλαμβάνει την ασκηθείσα από τον μέχρι τούδε ασφαλιστή απαλλασσόμενη του φόρου δραστηριότητα ανασφάλισεως με τη συναίνεση του ασφαλιζομένου και στο εξής αντί του μέχρι τούδε ασφαλιστή παρέχει απαλλαγμένες φόρου υπηρεσίες ανασφάλισεως έναντι του ασφαλιστή, πρέπει να θεωρηθεί
 - α) ως ασφαλιστική ή τραπεζική εργασία υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', πέμπτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, ή
 - β) ως ανασφαλιστική εργασία κατά το άρθρο 13, Β, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, ή
 - γ) ως εργασία, η οποία κατ' ουσίαν αποτελείται από απαλλασσόμενη φόρου ανάληψη υποχρεώσεων, αφενός, και από απαλλασσόμενη φόρου εργασία που αφορά απαιτήσεις, αφετέρου, κατά το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημεία 2 και 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών;
- 2) Αλλάζει η απάντηση στο ερώτημα 1, αν αντίτιμο για τη μεταβίβαση καταβάλλει όχι ο προς ον η μεταβίβαση αλλά ο μέχρι τούδε ασφαλιστής;
- 3) Εάν δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα 1, στοιχεία α', β', και γ': έχει το άρθρο 13, Β, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, την έννοια ότι
 - η έναντι αμοιβής μεταβίβαση συμβάσεων ανασφάλισεως ζωής αποτελεί παράδοση και
 - στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 13, Β, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, δεν πρέπει να γίνεται διάκριση ανάλογα με το αν ο τόπος των απαλλασσομένων του φόρου δραστηριοτήτων βρίσκεται στο κράτος μέλος της παραδόσεως ή σε άλλο κράτος μέλος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2008 — Gaz de France — Berliner Investissement SA κατά Bundeszentralamt für Steuern

(Υπόθεση C-247/08)

(2008/C 223/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Gaz de France — Berliner Investissement SA

Καθής: Bundeszentralamt für Steuern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το στοιχείο στ' του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι ακόμη και η γαλλικού δικαίου εταιρία που έχει τη νομική μορφή μιας «société par actions simplifiée» μπορούσε, ήδη κατά τα έτη πριν από το 2005, να θεωρείται «εταιρία κράτους μέλους» κατά την οδηγία αυτή και ότι επομένως τα κέρδη τα οποία της κατέβαλε, κατά τη διανομή των κερδών το 1999, η γερμανική θυγατρική της απαλλάσσονται από την παρακράτηση του φόρου στην πηγή κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 1:

Αντιβαίνει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435, σε συνδυασμό με το στοιχείο στ' του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, στα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ ή στα άρθρα 56, παράγραφος 1, ΕΚ και 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, ΕΚ, καθόσον έχει ως συνέπεια, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435, ότι κατά τη διανομή των κερδών μιας γερμανικής θυγατρικής εταιρίας απαλλάσσονται από την παρακράτηση του φόρου στην πηγή τα κέρδη που καταβάλλονται στη γαλλική μητρική εταιρία που έχει τη νομική μορφή της «société anonyme», της «société en commandite par actions» ή της «société à responsabilité limitée», όχι όμως και τα καταβαλλόμενα στη γαλλική μητρική εταιρία που έχει τη νομική μορφή της «société par actions simplifiée»;

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 6.

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-250/08)

(2008/C 223/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και P. van Nuffel)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από τα άρθρα 18, 43 και 56 της Συνθήκης ΕΚ και από τα άρθρα 31 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον στην Φλαμανδική Περιφέρεια, για τον υπολογισμό ενός φορολογικού πλεονεκτήματος, σε περίπτωση αγοράς ενός ακινήτου που προορίζεται για νέα κύρια κατοικία, το ποσό των τελών κτηματογραφήσεως που καταβλήθηκαν κατά την αγορά της προηγούμενης κύριας κατοικίας λαμβάνεται υπόψη μόνον αν η προηγούμενη αυτή κατοικία βρίσκεται στην Φλαμανδική Περιφέρεια και όχι αν βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το Βέλγιο ή σε κράτος της ΕΖΕΣ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η βελγική νομοθεσία περί τελών κτηματογραφήσεως, όπως ισχύει στην Φλαμανδική Περιφέρεια, προβλέπει μείωση των τελών κτηματογραφήσεως σε περίπτωση αγοράς κύριας κατοικίας στην Φλαμανδική Περιφέρεια, κατά ένα ποσό που αντιστοιχεί στο ποσό των τελών κτηματογραφήσεως που καταβλήθηκαν κατά την αγορά της προηγούμενης κύριας κατοικίας στην Φλαμανδική Περιφέρεια, υπό την προϋπόθεση ότι η προηγούμενη κύρια κατοικία πωλήθηκε κατά την ίδια περίοδο. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η νομοθεσία αυτή παρέχει, υπό συνθήκες που παρά ταύτα είναι όμοιες, σε πρόσωπα που μετακομίζουν εντός της Φλαμανδικής Περιφέρειας ένα φορολογικό πλεονέκτημα που δεν χορηγείται σε πρόσωπα που από άλλο κράτος μέλος εκτός από το Βέλγιο μετακομίζουν στην Φλαμανδική Περιφέρεια. Η Επιτροπή προβάλλει ότι η νομοθεσία αυτή δημιουργεί διακρίσεις κατά των πολιτών της Ενώσεως που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, ότι εισάγει διακρίσεις εις βάρος των πολιτών της Ενώσεως που ασκούν το δικαίωμα εγκαταστάσεως και ότι συνεπάγεται περιορισμό για τις επενδύσεις σε ακίνητα στην Φλαμανδική Περιφέρεια με κεφάλαια από άλλα κράτη μέλη εκτός από το Βέλγιο, οπότε η νομοθεσία αυτή κατ' αρχήν αντίκειται, αντιστοίχως, στο άρθρο 18 της Συνθήκης ΕΚ, στα άρθρα 43 της Συνθήκης ΕΚ και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ και στα άρθρα 56 της Συνθήκης ΕΚ και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι στην παρούσα υπόθεση δεν υπάρχουν επιτακτικές ανάγκες γενικού συμφέροντος που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν αυτές τις

παραβάσεις της Συνθήκης. Επίσης, το καθού δεν μπορεί να επικαλεστεί την ανάγκη διασφάλισης της συνοχής του φορολογικού συστήματος με την αιτιολογία ότι πρόκειται για δύο ανεξάρτητες μεταξύ τους φορολογικές καταστάσεις η κάθε μία από τις οποίες αντιμετωπίζεται με χωριστούς κανόνες που έχουν εφαρμογή μόνο στην κατάσταση αυτή.

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-253/08)

(2008/C 223/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και M. Telles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/22/ΕΚ⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό ελαχίστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 3820/85 και (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών και για την κατάργηση της οδηγίας 88/599/ΕΟΚ του Συμβουλίου ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Απριλίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 102, σ. 35.

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-255/08)

(2008/C 223/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ ⁽²⁾ και 2003/35/ΕΚ ⁽³⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Κατά το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνει στις εθνικές αρχές την αρμοδιότητα να επιλέξουν τη μορφή και τα μέσα προς τούτο.
2. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρουν εμπροθέσμως τις οδηγίες στο εθνικό δίκαιο και να ενημερώνουν αμέσως στην Επιτροπή για τα μέτρα αυτά.
3. Στην παρούσα υπόθεση, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/11/ΕΚ ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία αυτή το αργότερο στις 14 Μαρτίου 1999 και ότι πρέπει να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Ωστόσο, οι Κάτω Χώρες δεν έχουν τηρήσει τα πιο πάνω.
4. Από τα προαναφερθέντα η Επιτροπή συνάγει ότι οι Κάτω Χώρες μέχρι σήμερα δεν έχουν θεσπίσει τα μέτρα που είναι αναγκαία για την ορθή μεταφορά του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11 και 2003/35, καθόσον δεν εφαρμόζουν όλα τα κριτήρια του παραρτήματος III

της οδηγίας αυτής σε όλα τα σχέδια του παραρτήματος II της ίδιας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 175, σ. 40.

⁽²⁾ ΕΕ L 73, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ L 156, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 18 Ιουνίου 2008 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. και Ladbrokes International Ltd. κατά Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Υπόθεση C-258/08)

(2008/C 223/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. και Ladbrokes International Ltd.

Ανααιρεσίβλητος: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως η αποβλέπουσα στο καναλιζάρισμα της επιθυμίας για τυχερά παιχνίδια περιοριστική εθνική πολιτική σχετικά με τα τυχερά παιχνίδια, η οποία πραγματικά συμβάλλει στο να επιτευχθούν οι σκοποί της σχετικής εθνικής ρυθμίσεως, δηλαδή η χαλιναγώγηση της εξαρτήσεως από τον τζόγο και η καταπολέμηση της απάτης, καθόσον χάρη στη νομοθετικά ρυθμισμένη προσφορά τυχερών παιχνιδιών ο τζόγος εξακολουθεί να έχει (πολύ) μικρότερη έκταση απ' ό,τι θα είχε χωρίς το εθνικό ρυθμιστικό σύστημα, πληροί τη διατυπωμένη στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ειδικότερα στην απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2003, C-243/01, Gambelli (Συλλογή 2003, σ. I-13031), προϋπόθεση να περιορίζει με συνεπή και συστηματικό τρόπο τις δραστηριότητες σχετικά με στοιχήματα, ακόμη και αν επιτρέπεται στον/στους κάτοχο/κατόχους άδειας να καθιστά/καθιστούν ελκυστική την από μέρους του/τους προσφορά τυχερών παιχνιδιών εισάγοντας νέα παιχνίδια, φέρνοντας με διαφήμιση την προσφορά αυτή στην προσοχή του ευρέος κοινού και έτσι κρατώντας τούς (δυνητικούς) παίκτες μακριά από την παράνομη προσφορά τυχερών παιχνιδιών (πρβ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2007, C-338/04, C-359/04 και C-360/04, Placanica, Συλλογή 2007, σ. I-1891, σκέψη 55 προς το τέλος);

- 2α) Μήπως ο εθνικός δικαστής, αν γίνει δεκτό ότι μια εθνική ρύθμιση για τυχερά παιχνίδια είναι συμβατή με το άρθρο 49 ΕΚ, οφείλει κατά την εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής σε μια συγκεκριμένη περίπτωση πάντα να εξετάσει αν από μόνο του και αυτό καθ' εαυτό το μέτρο που πρέπει να ληφθεί, όπως μια διαταγή να καταστεί, μέσω διαθεσίμου προς τούτο λογισμικού, ένας ιστότοπος μη προσβάσιμος από τους κατοίκους του σχετικού κράτους μέλους όσον αφορά τη συμμετοχή στα τυχερά παιχνίδια που προσφέρονται μέσω του ιστοτόπου αυτού, πληροί υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της υποθέσεως την προϋπόθεση να στοιχει πραγματικά με τους σκοπούς που προβάλλονται για τη δικαιολόγηση της εθνικής ρυθμίσεως και αν ο περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ο οποίος απορρέει από τη ρύθμιση αυτή και από την εφαρμογή της δεν είναι, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών αυτών, δυσανάλογος;
- 2β) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2α το αν το μέτρο που πρέπει να ληφθεί δεν ζητείται και δεν επιβάλλεται στο πλαίσιο της διατήρησης του εθνικού καθεστώτος από τις δημόσιες αρχές, αλλά στο πλαίσιο πολιτικής δίκης, όπου ένας οργανωτής τυχερών παιχνιδιών που ενεργεί με την απαιτούμενη άδεια ζητεί να διαταχθεί το μέτρο αυτό βάσει μιας κατά το αστικό δίκαιο αδικοπραξίας που διαπράχθηκε εις βάρος του και που συνίσταται στο ότι ο αντίδικος παρέβη τη σχετική εθνική ρύθμιση αποκτώντας ένα αθέμιτο πλεονέκτημα εις βάρος του διαδίκου ο οποίος ενεργεί με την απαιτούμενη άδεια;
- 3) Πρέπει το άρθρο 49 ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εφαρμογή του άρθρου αυτού έχει ως συνέπεια ότι η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους δεν δύναται, βάσει του ισχύοντος σε αυτό το κράτος μέλος κλειστού συστήματος αδειοδοτήσεως για την προσφορά υπηρεσιών σχετικά με τυχερά παιχνίδια, να απαγορεύσει σε ένα πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες, στο οποίο έχει χορηγηθεί εντός άλλου κράτους μέλους άδεια παροχής των υπηρεσιών αυτών μέσω διαδικτύου, να προσφέρει τις υπηρεσίες αυτές μέσω διαδικτύου και εντός του πρώτου κράτους μέλους;

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουνίου 2008 ο Χρήστος Μιχαήλ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 16 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-486/04, Μιχαήλ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Χρήστος Μιχαήλ (εκπρόσωπος: Χ. Μείντάνης, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη,
- να αναίρεσει, κατά το μέτρο του αναγκαίου, την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 16 Απριλίου 2008, στην υπόθεση T-486/04,
- να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, ο Χ. Μιχαήλ ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε σφάλμα κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεως, στο μέτρο που με την προσβαλλόμενη απόφαση δέχθηκε ότι η Επιτροπή του δημιούργησε την αίσθηση ότι υπήρξε θύμα ηθικής παρενόχλησης, κατά την έννοια του άρθρου 12α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, αλλά, παρά ταύτα, απέρριψε την προσφυγή του ως αβάσιμη.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, ο αναιρεσείων προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι παραμόρφωσε τα υποβληθέντα στην κρίση του πραγματικά περιστατικά, ιδίως καθόσον τα εξέτασε μεμονωμένα και όχι εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, και ότι υπέπεσε σε διάφορα σφάλματα κατά τον νομικό χαρακτηρισμό αυτών των πραγματικών περιστατικών.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, ο αναιρεσείων επικρίνει την απόφαση του Πρωτοδικείου κατά το μέρος που απορρίπτει ως απαράδεκτους, λόγω αοριστίας, τους διάφορους λόγους που είχε προβάλει με την προσφυγή του και οι οποίοι αντλούνται, μεταξύ άλλων, από παράβαση των άρθρων 21α, 22α και 22β του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο, κατατέμνοντας την προσφυγή του αναιρεσείοντος σε περισσότερα τμήματα, παραμόρφωσε το κύριο αντικείμενο και την όλη οικονομία αυτής.

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-271/08)

(2008/C 223/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και D. Kukovec)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη, έως τις 31 Ιανουαρίου 2006, τις διατάξεις του άρθρου 8 σε συνδυασμό με τους τίτλους III έως VI, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, τις διατάξεις του άρθρου 20 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 23 έως 55, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ ⁽²⁾, καθόσον δημοτικές αρχές και επιχειρήσεις που απασχολούσαν πάνω από 1 218 εργαζόμενους συνήψαν συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, με αντικείμενο την ιδιωτική ασφάλιση συντάξεων, απευθείας με τους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις που απαρτιζόταν στο άρθρο 6 της συλλογικής σύμβασης για τη μετατροπή σε συνταξιοδοτικές εισφορές αποδοχών δημοτικών υπαλλήλων του δημόσιου τομέα (TV-EUmw/VKA), χωρίς την προκήρυξη διαγωνισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στη Γερμανία, οι εργαζόμενοι μπορούν να ζητούν από τους εργοδότες τους τη μετατροπή σε ιδιωτικές συνταξιοδοτικές εισφορές μέρους των μελλοντικών αποδοχών τους ύψους έως 4 % επί του ποσού που αποτελεί τη βάση υπολογισμού των βασικών εισφορών της γενικής ασφάλισης συντάξεων. Σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση για τη μετατροπή σε συνταξιοδοτικές εισφορές αποδοχών δημοτικών υπαλλήλων του δημόσιου τομέα (στο εξής: συλλογική σύμβαση), αρμόδιες για τη μετατροπή αυτή είναι οι δημοτικές αρχές και επιχειρήσεις. Η μετατροπή των αποδοχών σε συνταξιοδοτικές εισφορές γίνεται με την καταβολή τους σε δημόσιους οργανισμούς συμπληρωματικής ασφάλισης, όπως οι επιχειρήσεις του ομίλου των ταμειωτηρίων ή σε δημοτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Κατά κανόνα, οι δημοτικές αρχές ή επιχειρήσεις συνάπτουν συμβάσεις συλλογικής ασφάλισης για το σύνολο των εργαζομένων τους, για τους οποίους υπάρχει συμφωνία μετατροπής των αποδοχών τους σε συνταξιοδοτικές εισφορές προς τους ανωτέρω οργανισμούς.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, αυτές οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με αντικείμενο την ιδιωτική ασφάλιση συντάξεων συνήφθησαν από τις δημοτικές αρχές ή επιχειρήσεις απευθείας με τους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις που αναγράφει η συλλογική σύμβαση, χωρίς την προκήρυξη διαγωνισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η παροχή υπηρεσιών που αφορούν την ιδιωτική ασφάλιση συντάξεων εμπίπτει στο παράρτημα I Α, κατηγορία 6, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ή, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, στο παράρτημα II Α, της οδηγίας 2004/18/ΕΟΚ. Πρόκειται, συναφώς, για την παροχή υπηρεσιών ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών ταμείων, που δεν εμπίπτουν στην υποχρεωτική ασφάλιση. Επομένως, οι επίμαχες συμβάσεις που συνήφθησαν από δημοτικές αρχές, δηλαδή από αναθέτουσες αρχές του δημόσιου τομέα, είναι γραπτές συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας και δημόσιες συμβάσεις κατά την έννοια των ανωτέρω οδηγιών. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τη νομολογία, το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ δεν διακρίνει μεταξύ των δημόσιων συμβάσεων που συνάπτει αναθέτουσα αρχή του δημόσιου για την ικανοποίηση αναγκών γενικού συμφέροντος και εκείνων που δεν αφορούν τέτοιου είδους ανάγκες. Το Δικαστήριο, ως εκ τούτου, απέρριψε την έννοια της λειτουργικής ιδιότητας της

αναθέτουσας αρχής. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός των γερμανικών αρχών ότι οι δημοτικές αρχές ή επιχειρήσεις που διαχειρίζονται προγράμματα ιδιωτικής ασφάλισης δεν είναι αναθέτουσες αρχές του δημοσίου κατά την έννοια του δικαίου των δημόσιων συμβάσεων.

Περαιτέρω, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι επίμαχες συμβάσεις υπερβαίνουν σημαντικά το προβλεπόμενο κατώτατο όριο. Αντιθέτως προς την άποψη της καθής, ο οικείος υπολογισμός δεν μπορεί να έχει ως βάση την κάθε επίμερους σύμβαση. Αντιθέτως, σημασία έχει η διάρκεια της συμφωνίας-πλαίσου, καθόσον οι επίμερους συμβάσεις που συνήφθησαν μεταξύ του εργαζομένου και του εργοδότη δεν αποτελούν αντικείμενο δημόσιας σύμβασης κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου των δημόσιων συμβάσεων. Η αξία μιας συμφωνίας-πλαίσου ισούται, επομένως, προς την αξία, χωρίς φόρο προστιθέμενης αξίας, του συνόλου των συμβάσεων που προβλέπονται για όλη τη διάρκεια της συμφωνίας-πλαίσου. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, τουλάχιστον 110 πόλεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπερβαίνουν το κατώτατο όριο.

Οι δημοτικές αρχές και επιχειρήσεις όφειλαν, επομένως, να συνάψουν συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με αντικείμενο την ιδιωτική ασφάλιση συντάξεων, όχι απευθείας με τους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις που αναγράφει η συλλογική σύμβαση, αλλά μετά την προκήρυξη διαγωνισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το γεγονός ότι η συνέχιση καταβολής της αμοιβής ρυθμίζεται από το κοινοτικό δίκαιο ουδόλως μεταβάλλει την εκτίμηση αυτή. Αφενός, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η γενική αρχή της αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων δεν υπάρχει στο κοινοτικό δίκαιο και, αφετέρου, η Επιτροπή δεν μπορεί να αντιληφθεί πώς η αρχή της αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων, η οποία θεμελιώνεται στο γερμανικό Grundgesetz (σύνταγμα), περιορίζεται παρανόμως από την εκπλήρωση των εκ του νόμου υφιστάμενων υποχρεώσεων των αναθέτουσών αρχών του δημοσίου για προκήρυξη διαγωνισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 209, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 134, σ. 114.

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-275/08)

(2008/C 223/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και D. Kukovec)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (¹), καθόσον η Datenzentrale Baden-Württemberg (Υπηρεσία Κεντρικής Επεξεργασίας Δεδομένων της Βάδης-Βυρτεμβέργης) συνήψε δημόσια σύμβαση για την προμήθεια και τη συντήρηση ενός λογισμικού χωρίς να προκηρύξει ευρωπαϊκό διαγωνισμό,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η σύναψη μεταξύ της Datenzentrale Baden-Württemberg και του Anstalt für Kommunale Datenverarbeitung in Bayern (AKDB) σύμβασης για την προμήθεια ενός λογισμικού που χρησιμοποιείται για την ταξινόμηση των οχημάτων με κινητήρα. Η επίδικη απόφαση επιλογής του αντισυμβαλλόμενου ελήφθη, κατά την Επιτροπή, κατόπιν διαδικασίας με διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν αποκλειστικά και μόνο με το AKDB, χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού για τη σύναψη της σύμβασης.

Κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι για τη σύναψη της σύμβασης έχει ήδη κινηθεί στη Γερμανία διαδικασία προσφυγής, κατά την έννοια της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, δεν έχει καμία σημασία για τη διαπίστωση παράβασης της Συνθήκης, διότι υπάρχουν ριζικές και ουσιαστικές διαφορές μεταξύ της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και της διαδικασίας παράβασης της Συνθήκης του άρθρου 226 ΕΚ, τόσο από την άποψη των σκοπών τους όσο και σε σχέση με τους διαδικούς και τη διεξαγωγή της διαδικασίας.

Η επίδικη σύμβαση αποτελεί σύμβαση δημόσιων προμηθειών, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 93/36. Η αξία της σύμβασης ανέρχεται, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή, σε 1 περίπου εκατομμύριο ευρώ, υπερβαίνει δηλαδή κατά πολύ το όριο που θέτει η οδηγία. Η Datenzentrale είναι νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου, το οποίο ιδρύθηκε για την εξυπηρέτηση του ειδικού σκοπού γενικού συμφέροντος που συνίσταται στον συντονισμό και στη βελτίωση της ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων στη δημόσια διοίκηση. Επιπλέον, ο φορέας αυτός ελέγχεται σε πολύ μεγάλο βαθμό από το ομόσπονδο κράτος της Βάδης-Βυρτεμβέργης, το οποίο ορίζει περισσότερα από τα μισά μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Επομένως, η Datenzentrale αποτελεί αναθέτουσα αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36, η οποία είναι υποχρεωμένη να τηρεί, κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων εντός του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, τις διαδικασίες που προβλέπει η οδηγία. Το γεγονός ότι τόσο η Datenzentrale όσο και το AKDB αποτελούν νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου δεν έχει καμία σημασία για τη δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 93/36.

Καθόσον γνωρίζει η Επιτροπή, δεν υπάρχουν στοιχεία που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη σύναψη της σύμβασης κατ'άνθεση, π.χ. κατόπιν διαδικασίας διαπραγμάτευση και χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η διαδι-

κασία με διαπραγμάτευση πρέπει να αποτελεί την εξαίρεση και να εφαρμόζεται μόνο «σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων». Το βάρος απόδειξης της συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων έχει το κράτος μέλος που τις επικαλείται. Επειδή όμως η καθής δεν εκπλήρωσε εν προκειμένω αυτή την υποχρέωση απόδειξης, η Επιτροπή κατέληξε αναγκαστικά στο συμπέρασμα ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει παραβεί, λόγω της σύναψης της επίδικης σύμβασης χωρίς προκήρυξη διαδικασίας ευρωπαϊκού διαγωνισμού, το άρθρο 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών.

(¹) ΕΕ L 199, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Ισπανία) στις 26 Ιουνίου 2008 — Francisco Vicente Pereda κατά Madrid Movilidad, S.A.

(Υπόθεση C-277/08)

(2008/C 223/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Vicente Pereda

Εναγομένη: Madrid Movilidad, S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ (¹) την έννοια ότι, σε περίπτωση που η περίοδος άδειας που καθορίστηκε με το πρόγραμμα αδειών της επιχειρήσεως συμπίπτει χρονικά με προσωρινή ανικανότητα [προς εργασία] εξαιτίας εργατικού ατυχήματος που συνέβη πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξεως της άδειας, ο εργαζόμενος δικαιούται, αφού λήξει η άδεια ασθένειάς του, να κάνει χρήση της άδειάς του σε ημερομηνίες διαφορετικές από τις προκαθορισμένες, ανεξαρτήτως του αν έχει παρέλθει το ημερολογιακό έτος στο οποίο η άδεια αυτή αντιστοιχεί;

(¹) Του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις 26 Ιουνίου 2008 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH κατά Günter Guni και trekking.at Reisen GmbH

(Υπόθεση C-278/08)

(2008/C 223/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Obersten Gerichtshof (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Εναγόμενοι: Günter Guni και trekking.at Reisen GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (στο εξής: οδηγία 89/104 ⁽¹⁾), την έννοια ότι ένα σήμα χρησιμοποιείται κατά τον τρόπο ο οποίος έχει επιφυλαχθεί υπέρ του δικαιούχου του σήματος, εάν το σήμα ή παρεμφερές προς αυτό σημείο (για παράδειγμα τμήμα της λέξεως ενός λεκτικού και εικονιστικού σήματος) χρησιμοποιείται ως λέξη-κλειδί σε μηχανή αναζήτησως και, κατά συνέπεια, κατά την εισαγωγή του σήματος ή του παρεμφερούς προς αυτό σημείου ως λέξεως αναζήτησως στην εν λόγω μηχανή αναζήτησως εμφανίζεται στην οθόνη διαφήμιση για πανομοιότυπα ή παρεμφερή προϊόντα ή υπηρεσίες;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα υπ' αριθμ. 1:
 - Προβάλλεται το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου του σήματος κατά τη χρησιμοποίηση λέξεως αναζήτησως πανομοιότυπης προς το σήμα για διαφήμιση για πανομοιότυπα προϊόντα ή υπηρεσίες, ανεξαρτήτως του αν η προβεβλημένη διαφήμιση εμφανίζεται στον κατάλογο των αποτελεσμάτων ή σε μόνιμα διαχωρισμένο από αυτόν διαφημιστικό διάλειμμα και του αν αυτή αναφέρεται ως «καταχώριση»;
 - Πρέπει κατά τη χρήση σημείου πανομοιότυπου προς το σήμα για παρεμφερή προϊόντα ή υπηρεσίες ή κατά τη χρήση σημείου παρεμφερούς προς το σήμα για πανομοιότυπα προϊόντα ή υπηρεσίες να αποκλείεται ο κίνδυνος συγχύσεως εφόσον η διαφήμιση χαρακτηρίζεται ως «καταχώριση» και/ή δεν εμφανίζεται στον κατάλογο των αποτελεσμάτων, αλλά σε μόνιμα διαχωρισμένο από αυτόν διαφημιστικό διάλειμμα;

(¹) ΕΕ 1989, L 40, σ. 1.

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 25 Ιουνίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-233/04, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. van Vliet, K. Gross και C. Urraca Gaviedes)

Έτεροι διάδικοι: Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως:
 - να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως και
 - να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και της αναιρετικής διαδικασίας·
- επικουρικός:
 - να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως και
 - να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και της αναιρετικής διαδικασίας·

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

— Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε παραδεκτή την προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Κατά την Επιτροπή, από τη νομολογία του Δικαστηρίου, και ιδίως από τη διάταξη του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-164/02, προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος δεν δύναται να ζητήσει την ακύρωση μιας απόφασης της Επιτροπής με την οποία το κοινοτικό αυτό όργανο κηρύσσει συμβατό με την κοινή αγορά ένα μέτρο ενισχύσεως που ανακοινώθηκε από αυτό το κράτος μέλος.

— Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται (επικουρικώς) ότι το Πρωτοδικείο κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο μέτρο δεν είναι επιλεκτικό, δηλαδή δεν ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Περαιτέρω, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο κακώς συνήγαγε ότι ακόμη και αν το μέτρο είναι επιλεκτικό, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση λόγω του σκοπού του και λόγω του ότι δικαιολογείται από τη φύση και από το όλο πνεύμα του συστήματος.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουνίου 2008 η Deutsche Telekom AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-271/03, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Deutsche Telekom AG (εκπρόσωποι: U. Quack, δικηγόρος, S. Ohlhoff, δικηγόρος, και M. Hutschneider, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, πρώην Tropolys NRW GmbH, πρώην CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, πρώην KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, πρώην tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, πρώην VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-271/03·
- να ακυρώσει την απόφαση 2003/707/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 2003, η οποία δημοσιεύθηκε με τον αριθμό C (2003)1536 τελικό·
- επικουρικώς, να μειώσει, στο πλαίσιο της πλήρους δικαιοδοσίας που έχει το Δικαστήριο, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Deutsche Telekom AG με το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

Η απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 82 ΕΚ και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον, στο

πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, δεν συντρέχει παράβαση που αντικειμενικώς να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της προαναφερθείσας διατάξεως και καθόσον η αναιρεσείουσα δεν διέπραξε κανένα πταίωμα. Η απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη, όπως επιτάσσει ο νόμος, τους επανειλημμένους ελέγχους του προβαλλομένου φαινομένου συμπίεσεως τιμών που πραγματοποίησε η Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (ρυθμιστική αρχή τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων, στο εξής: RegTP), η οποία, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ήταν η αρμόδια γερμανική ρυθμιστική αρχή, όσον αφορά την αναιρεσείουσα. Η RegTP επανειλημμένως εξέτασε αν υφίσταται συμπίεση τιμών όσον αφορά την πρόσβαση στους μεμονωμένους τοπικούς βρόχους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τέτοιο φαινόμενο δεν παρατηρήθηκε. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ειδική ευθύνη της υπό τον έλεγχο της ρυθμιστικής αρχής δραστηριοποιούμενης επιχειρήσεως υποκαθίσταται και περιορίζεται από τον έλεγχο της αρμόδιας ρυθμιστικής αρχής. Λαμβάνοντας υπόψη τις αποφάσεις της ρυθμιστικής αρχής, η αναιρεσείουσα μπορούσε νομίμως να θεωρήσει ότι η συμπεριφορά της δεν ερχόταν σε αντίθεση προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Η προβαλλόμενη υπόθεση ότι, αυξάνοντας τα τιμολόγια της ADSL, η αναιρεσείουσα μπορούσε να περιορίσει το φαινόμενο της συμπίεσεως τιμών αντιφάσκει προς τη διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου περί υπάρξεως φαινομένου συμπίεσεως τιμών η τυχόν «διασταυρούμενη επιδότηση» μεταξύ διαφόρων αγορών. Επιπροσθέτως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει αν ενδεχόμενη αύξηση των τιμολογίων ADSL μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να περιορίσει το προβαλλόμενο φαινόμενο συμπίεσεως τιμών.

Η απόφαση αντιβαίνει, επίσης, προς το άρθρο 82 ΕΚ, καθόσον το Πρωτοδικείο πεπλανημένως εξέτασε αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής αυτής της διατάξεως. Εν προκειμένω, δεν προσφέρεται μια a priori εξέταση περί υπάρξεως φαινομένου συμπίεσεως τιμών, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη καταχρήσεως. Σε περίπτωση μάλιστα (όπως συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση) κατά την οποία τα τιμολόγια των υπηρεσιών χονδρικής έχουν καθοριστεί δεσμευτικώς από την αρμόδια ρυθμιστική αρχή, η εξέταση αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε αντίθετα προς τους κανόνες του ανταγωνισμού αποτελέσματα.

Στο πλαίσιο αυτό, το Πρωτοδικείο αθέτησε, επίσης, την υποχρέωση αιτιολογήσεως της αποφάσεώς του.

Όσον αφορά την εξέταση της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προκειμένου να υπολογίσει την έκταση του φαινομένου συμπίεσεως τιμών, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι, επίσης, πεπλανημένη ως προς πολλά ουσιώδη σημεία. Πρώτον, το συνήθως καλούμενο «As-Efficient-Competitor-Test» (εξίσου αποτελεσματικός ανταγωνιστής), που κατά το Πρωτοδικείο αποτελεί το μόνο γενικώς αποδεκτό κριτήριο συγκρίσεως που έπρεπε να ληφθεί υπόψη, είναι, εν πάση περιπτώσει, απρόσφορο στην περίπτωση κατά την οποία η έχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση και οι ανταγωνιστές της δραστηριοποιούνται (όπως εν προκειμένω) υπό διαφορετικές κανονιστικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις. Δεύτερον, η εξέταση του φαινομένου συμπίεσεως τιμών δεν λαμβάνει υπόψη παρά μόνον τα τιμολόγια συνδέσεων και όχι τα τιμολόγια των λοιπών υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας που στηρίζονται στην ίδια υπηρεσία χονδρικής (ιδίως τις συνδιαλέξεις). Οι διαπιστώσεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως οι σχετικές με το προβαλλόμενο φαινόμενο συμπίεσεως τιμών βαρύνονται, και αυτές, με σειρά πλανών περί το δίκαιο, το δε Πρωτοδικείο δεν εξέτασε αν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του προβαλλομένου φαινομένου συμπίεσεως τιμών και των σχετικών με τη δομή της αγοράς διαπιστώσεών του.

Πρωτίστως, το Πρωτοδικείο δεν λαμβάνει υπόψη του στην απόφασή του τις απορρέουσες από το άρθρο 253 ΕΚ απαιτήσεις όσον αφορά την αιτιολόγηση των αποφάσεων της Επιτροπής.

Τέλος, το Πρωτοδικείο προέβη, επίσης, σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, μη αμφισβητώντας τον εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμό του προστίμου, καίτοι αυτή κακώς εξέλαβε ως δεδομένη την ύπαρξη σοβαρής παραβάσεως, δεν έλαβε δεόντως υπόψη της τις ισχύουσες ανά τομέα ρυθμίσεις των τιμολογίων της αναιρεσείουσας και μπορούσε, πάντως, να επιβάλει ένα συμβολικό μόνον πρόστιμο. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να λάβει υπόψη, κατά τον νομικώς επιβαλλόμενο τρόπο, όλες τις πρόσφορες παραμέτρους και να εξετάσει, κατά επαρκή από νομικής απόψεως τρόπο, τα επιχειρήματα που είχε προβάλλει η αναιρεσείουσα προκειμένου να στηρίξει τα αιτήματά της περί ακυρώσεως της αποφάσεως ή περί μειώσεως του προστίμου.

(¹) ΕΕ L 263, σ. 9.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-283/08)

(2008/C 223/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Roels και W. Wils)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές») ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 12 Ιουνίου 2007.

(¹) ΕΕ L 149, σ. 22.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-284/08)

(2008/C 223/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Roels και W. Wils)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές») (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία στο έδαφος του Γιβραλτάρ·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Ιουνίου 2007.

(¹) ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

Προσφυγή της 30ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-286/08)

(2008/C 223/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και J.-B. Laiguelot)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μην έχοντας συντάξει και υιοθετήσει εντός εύλογης προθεσμίας, σχέδιο διαχείρισης των επικινδύνων αποβλήτων, το οποίο να είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, καθώς και μην έχοντας δημιουργήσει ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των επικινδύνων αποβλήτων, το οποίο να επιτρέπει τη διάθεση αυτών με χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 6 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ ⁽¹⁾ για τα επικίνδυνα απόβλητα, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 5, παράγραφοι 1 και 2, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/12/ΕΚ ⁽²⁾ (πρώην οδηγία 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ).

— Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει, σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων, την τήρηση των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ (πρώην οδηγία 75/442/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ), καθώς και των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6, 7, 8, 9, 13 και 14 της οδηγίας 99/31/ΕΚ ⁽³⁾ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ (πρώην οδηγία 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ), καθώς και τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 3, παράγραφος 1, 6, 7, 8, 9, 13 και 14 της οδηγίας 99/31/ΕΚ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα κοινοποιηθέντα από την Ελληνική Δημοκρατία νομοθετικά μέτρα σχετικά με τη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων και ειδικότερα τον Εθνικό Σχεδιασμό Διαχείρισης, διαπίστωσε ότι αυτά δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των διατά-

ξεων του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων.

Ειδικότερα, ο Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης παρουσιάζει ελλείψεις εφόσον περιορίζεται σε κατευθυντήριες γραμμές που χρειάζονται περαιτέρω επεξεργασία και δεν πληρούν την απαίτηση της «επαρκούς ακριβείας», κατά παράβαση των άρθρων 1 παρ. 2 και 6 παρ. 1 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 7 παρ. 1 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ (πρώην 75/442/ΕΟΚ).

Επίσης, ο Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης δεν προβλέπει ένα ολοκληρωμένο κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης εφόσον δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές, δεν υπάρχουν εκτιμήσεις σχετικά με το απαιτούμενο επίπεδο δυναμικότητας επεξεργασίας και υπάρχουν ελλείψεις σχετικά με τη δημιουργία και το γεωγραφικό εντοπισμό των κατάλληλων χώρων, κατά παράβαση του άρθρου 1 παρ. 2 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε συνδυασμό και με το άρθρο 5 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ (πρώην οδηγία 75/442/ΕΟΚ).

Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι η συνήθης πρακτική διάθεση των επικινδύνων αποβλήτων στην Ελλάδα είναι η «προσωρινή εναποθήκευση», η οποία όμως, λόγω της ανανέωσης των σχετικών αδειών, ελλείπει κατάλληλων χώρων ταφής, έχει διαμορφωθεί σε μόνιμη. Συνεπάγεται ότι δεν έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα για την ασφαλή τελική διάθεση των επικινδύνων αποβλήτων ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, κατά παράβαση του άρθρου 1 παρ. 2, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ (πρώην οδηγία 75/442/ΕΟΚ) καθώς και των άρθρων 3, παρ. 1, 6, 7, 8, 9, 13 και 14 της οδηγίας 99/31/ΕΚ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 9 έως 21.

⁽³⁾ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1 έως 19.

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-289/08)

(2008/C 223/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και A. Sipos)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αποφανθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να καταρτίσει εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έξω από τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η κατάρτιση εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έξω από τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/ΕΚ αποτελεί θεμελιώδη επιταγή της οδηγία αυτής. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, καθόσον δεν κατάρτισε παρόμοια σχέδια για οκτώ εγκαταστάσεις που λειτουργούν στο έδαφός του.

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 10, σ. 13.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-293/08)

(2008/C 223/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande, Ι. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως

προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή ⁽¹⁾.

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 304, σ. 12.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Montpellier (Γαλλία) στις 3 Ιουλίου 2008 — Ministère public κατά Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

(Υπόθεση C-296/08)

(2008/C 223/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Montpellier

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministère public

κατά

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται η έλλειψη κοινοποιήσεως, δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών ⁽¹⁾, από ένα κράτος μέλος, εν προκειμένω από την Ισπανία, σχετικά με την πρόθεσή της να εξακολουθήσει να εφαρμόζει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες, κατ' εφαρμογή του όρου «αντικαθιστά» του άρθρου 31 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού ότι είναι αδύνατον σε αυτό το κράτος μέλος να χρησιμοποιεί με άλλο κράτος μέλος, εν προκειμένω με τη Γαλλία, η οποία προέβη σε δήλωση δυνάμει του άρθρου 32 της απόφασης-πλαisiού, άλλες διαδικασίες εκτός από τη διαδικασία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, ζητείται η απάντηση στο εξής ερώτημα: Επιτρέπουν οι επιφυλάξεις του κράτους εκτέλεσης στο κράτος αυτό την εφαρμογή της Σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1996, προγενέστερης δηλαδή της 1ης Ιανουαρίου 2004, η οποία όμως άρχισε να ισχύει σε αυτό το κράτος εκτέλεσης μετά την ημερομηνία της 1ης Ιανουαρίου 2004, την οποία αφορά το άρθρο 32 της αποφάσεως-πλαίσιο;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/JAI του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών (EE L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-297/08)

(2008/C 223/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra, D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει, όσον αφορά την Περιφέρεια της Καμπανίας, όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση του ότι τα απόβλητα αξιοποιούνται ή διατίθενται χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον, ειδικότερα δε παραλείποντας να δημιουργήσει ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 2006/12/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, μέσω της παρούσας προσφυγής, προσάπτει στην Ιταλική Δημοκρατία ότι δεν δημιούργησε, στην Περιφέρεια της Καμπανίας, ένα ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων, ικανό να δημιουργήσει αυτόκρεια στον τομέα της διάθεσης των αποβλήτων, με βάση το κριτήριο της

εγγύτητας. Η προσαπτόμενη παράλειψη συμμόρφωσης αποτελεί πηγή, όπως αναγνωρίζεται και από τις ιταλικές αρχές με τις επίσημες ανακοινώσεις τους, κινδύνου για την υγεία των ανθρώπων και για το περιβάλλον και συνιστά ως εκ τούτου παράβαση των άρθρων 4 και 5 της οδηγίας 2006/12/EK.

(¹) EE L 114, σ. 9.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-298/08)

(2008/C 223/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και I. Χατζηγιάννης).

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/22/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 και (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών και για την κατάργηση της οδηγίας 88/599/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για την μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Απριλίου 2007.

(¹) EE L 102 της 11.4.2006, σ. 35.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουλίου 2008 η Leche Celta, SL, κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 23ης Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-35/07, Leche Celta κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-300/08 P)

(2008/C 223/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Leche Celta, SL (εκπρόσωποι: J. Calderon Chavero, abogado, T. Villate Consonni, abogada)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Celia SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την απόφαση του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου, της 23ης Απριλίου 2008, στην υπόθεση T-35/07 προκειμένου να καταστεί σαφής η ασυμβατότητα των σημάτων CELIA/CELTA·
- Να καταδικάσει τους αντιδίκους κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα, με την αίτησή της, βάλλει, στην ουσία, κατά της εκτίμησης του Πρωτοδικείου ως προς την ομοιότητα των επίμαχων σημάτων. Πράγματι, κατά την ανααιρεσείουσα, η ομοιότητα των δύο σημάτων είναι τέτοια ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό δεν μπορεί να διακρίνει ουδεμία διαφορά μεταξύ τους, δεδομένου μάλιστα ότι τα προϊόντα που διακρίνουν είναι όμοια. Επομένως, το Πρωτοδικείο διέπραξε πλείονα σφάλματα εκτιμήσεως κρίνοντας ότι ο βαθμός λεκτικής και εννοιολογικής ομοιότητας των επίμαχων σημείων είναι ασθενής.

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-306/08)

(2008/C 223/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Kukovec)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας:

αναθέτοντας τα Programas de Actuación Integrada [προγράμματα ολοκληρωμένης δράσεως] σύμφωνα με τον Ley 6/1994, de 15 de noviembre, reguladora de la Actividad Urbanística en la Comunidad Valenciana [νόμο 6/1994, της 15ης Νοεμβρίου, για τη ρύθμιση της πολεοδομικής δραστηριότητας στη Βαλένθια], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 93/37/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, και ιδίως από τα άρθρα της 1, 6, εδάφιο 6, 11, 12, καθώς και από τον τίτλο II το κεφαλαίου της IV (άρθρα 24 έως 29),

αναθέτοντας τα Programas de Actuación Integrada σύμφωνα με τον Ley 16/2005, Urbanística Valenciana [νόμο 16/2005 για την πολεοδομία στη Βαλένθια], προς εκτέλεση του οποίου εκδόθηκε το Decreto regional valenciano 67/2006, de 12 de mayo, por el que se aprueba el Reglamento de Ordenación y Gestión Territorial y Urbanística [διάταγμα της περιφέρειας της Βαλένθια 67/2006, της 12ης Μαΐου, για την έγκριση του χωροταξικού και πολεοδομικού κανονισμού], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 6, 24, 30, 31, σημείο 4, περίπτωση α', 48, παράγραφος 2, και 53 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (2) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών·

- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάθεση programas de actuación integrada, «PAI», τα οποία αποτελούν μέθοδο πολεοδομικής αναπτύξεως που εισήγαγε ο Ley 6/1994, de 15 de noviembre, Reguladora de la Actividad Urbanística Valenciana (LRAU) και ο διάδοχός του Ley 16/2005, Urbanística Valenciana (LUV), αφορά δημόσια έργα, τα οποία πρέπει να ανατίθενται σύμφωνα με τις διατάξεις των οδηγιών 93/37/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ. Με άλλα λόγια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα PAI αποτελούν συμβάσεις δημοσίων έργων που ανατίθενται από τοπικούς φορείς και περιλαμβάνουν την υλοποίηση δημόσιων έργων υποδομής από κατασκευαστικές εταιρίες που επιλέγει η τοπική διοίκηση.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο LUV παραβαίνει τις κοινοτικές οδηγίες περί αναθέσεως δημοσίων έργων από διάφορες απόψεις, που αφορούν, μεταξύ άλλων, την προνομαχική θέση του πρώτου προσφέροντος, την πείρα των προσφερόντων σε παρόμοια έργα, την υποβολή εναλλακτικών προς αυτή του πρώτου προσφέροντος προτάσεων σε ανοικτό φάκελο, τη ρύθμιση των εναλλακτικών προσφορών, τα κριτήρια της αναθέσεως των PAI, τη δυνατότητα τροποποιήσεως της σύμβασεως μετά την ανάθεσή της (για παράδειγμα, τη δυνατότητα αύξησεως των πολεοδομικών τελών) και τη ρύθμιση των περιπτώσεων ελλιπούς εκτελέσεως της σύμβασεως εκ μέρους του υπέρ ου η κατακύρωση. Ορισμένες από τις παραβάσεις αυτές απαντούν και στον LRAU, ενώ άλλες μόνο στον LUV.

(1) ΕΕ L 199, σ. 54.

(2) ΕΕ L 134, σ. 114.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-308/08)

(2008/C 223/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως έχει ερμηνευθεί από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-117/03, και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-244/05, καθώς και της υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 12, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας, σε σχέση με το σχέδιο διαμορφώσεως του αγροτικού δρόμου από τη Villamanrique de la Condesa (Σεβίλλη) μέχρι το El Rocío (Huelva)

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, με την υλοποίηση του σχεδίου διαμορφώσεως του αγροτικού δρόμου από τη Villamanrique de la Condesa (Σεβίλλη) στο El Rocío (Huelva) χωρίς τη σχετική εκτέλεση κατάλληλων μέτρων προστασίας, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως έχει ερμηνευθεί από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-117/03, και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-244/05, καθώς και της υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 12, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 206, σ. 7.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-312/08)

(2008/C 223/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/100/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή ορισμένων οδηγιών στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στη 1 Ιανουαρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 141.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 20098 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-313/08)

(2008/C 223/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Vesco και P. Dejmek)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς το άρθρο 1, παράγραφοι 4, 5 και 6, της οδηγίας 2003/58/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις απαιτήσεις δημοσιότητας για ορισμένες μορφές εταιριών, ή παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Δεκεμβρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 221, σ. 13.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-321/08)

(2008/C 223/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Wils και E. Adsera Ribera)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμυτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αδέμυτες εμπορικές πρακτικές») (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να πληροφορήσει σχετικά την Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/29 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Ιουνίου 2007.

(¹) ΕΕ L 149, σ. 22.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-322/08)

(2008/C 223/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και J. Enegren)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/EK της 29ης Απριλίου 2004 (¹) ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) Οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12).

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-326/08)

(2008/C 223/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και B. Kotschy, Bevollmächtigte)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Ιουνίου 2007.

(¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές) (ΕΕ L 149, σ. 22).

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-334/08)

(2008/C 223/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Aresu και A. Caeiros)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ, από το άρθρο 8 της απόφασης 2000/597/ΕΚ⁽¹⁾, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και από τα άρθρα 2, 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, λόγω του ότι αρνήθηκε να θέσει στη

διάθεση της Επιτροπής τους ίδιους πόρους που αντιστοιχούν στην τελωνειακή οφειλή που προκύπτει από τη χορήγηση, τον Φεβρουάριο του 1997, εκ μέρους της περιφερειακής διεύθυνσης των τελωνείων για τις περιφέρειες Puglia και Basilicata, που εδρεύει στο Μπάρι, μη σύννομων αδειών για τη δημιουργία και τη διαχείριση στον Τάραντα τελωνειακών αποθηκών τύπου C, κατόπιν δε αδειών για μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο και για τελειοποίηση προς επανεξαγωγή, μέχρι την ανάκλησή τους στις 4 Δεκεμβρίου 2002,

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή προσάπτει στην Ιταλική Κυβέρνηση ότι αρνήθηκε να θέσει στη διάθεση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τους —υπολογιζόμενους σε περίπου 23 εκατομμύρια ευρώ— ιδίους πόρους που αντιστοιχούν σε ορισμένες μη σύννομες τελωνειακές άδειες που χορηγήθηκαν στον Τάραντα κατά την περίοδο μεταξύ Φεβρουαρίου 1997 και Δεκεμβρίου 2002.

Το αντικείμενο της διαφοράς αφορά κατ' ουσίαν την ευθύνη για τα ποσά που σχετίζονται με πόρους που δεν έχουν εισπραχθεί λόγω των επίμαχων μη σύννομων πράξεων. Η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν ευθύνεται για την απώλεια εσόδων που οφείλεται στις προαναφερθείσες παρατυπίες, καθόσον για τις παρατυπίες αυτές είναι αποκλειστικά υπεύθυνοι οι υπάλληλοι που προκάλεσαν τη ζημία, ενώ η άποψη της Επιτροπής είναι ότι η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία επιβάλλει στο Ιταλικό κράτος να αναλαμβάνει όλες τις οικονομικές συνέπειες που προκύπτουν από τις ενέργειες —έστω και μη σύννομες— των δημοσίων υπαλλήλων που ενεργούν για λογαριασμό και εξ ονόματός του.

(¹) ΕΕ L 253, σ. 42.

(²) ΕΕ L 130, σ. 1.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2008 (αίτηση του Verwaltungsgesichtshof — Αυστρία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Josef Holzinger κατά Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Υπόθεση C-332/07)⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2008 —
Gibtelecom κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-433/03, T-434/03, T-367/04
et T-244/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Τηλεπικοινωνίες — Αποφάσεις περί
θέσεως στο αρχείο καταγγελιών βάσει του άρθρου 86 ΕΚ
— Παράλειψη της Επιτροπής να λάβει θέση επί καταγγε-
λών βάσει του άρθρου 86 ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως —
Προσφυγή κατά παραλείψεως — Εξαφάνιση του αντικει-
μένου της διαφοράς κατά τη διάρκεια της δίκης — Κατάρ-
ρηση της δίκης)

(2008/C 223/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gibtelecom Ltd (Γιβραλτάρ) (εκπρόσωποι: M. Llamas, barrister, και B. O'Connor, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά, F. Castillo de la Torre και A. Whelan, στη συνέχεια F. Castillo de la Torre)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως των προβαλλομένων αποφάσεων της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2003, της 5ης Ιουλίου 2004 και της 26ης Απριλίου 2005, να θέσει στο αρχείο δύο καταγγελίες με τις οποίες εκαλείτο η Επιτροπή να ενεργήσει, βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 3, ΕΚ για να σταματήσει τις παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους του Βασιλείου της Ισπανίας, και, αφετέρου, αίτημα να διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 232 ΕΚ, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να λάβει θέση επί των συνεπειών που θα είχε μια από τις προαναφερθείσες καταγγελίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Καταργείται η δίκη επί των προσφυγών.
2. Καταργείται η δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως που υπέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας στην υπόθεση T-367/04.
3. Η Gibtelecom και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 —
Espinosa Labella κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-322/06) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Manuel José Espinosa Labella (Almería, Ισπανία)· Josefa Labella Dávalos (Almería)· María Pilar Espinosa Labella (Almería)· María José Espinosa Labella (Almería)· Tomasa Peñuela Ortiz (Almería)· Tomás Espinosa Peñuela (Almería)· Francisco José Espinosa Peñuela (Mairena del Aljarafe, Ισπανία)· Juan Manuel Espinosa Peñuela (Μαδρίτη, Ισπανία)· María Lourdes Espinosa Peñuela, (Almería)· Adela Espinosa Peñuela (Almería)· Jorge Jesús Espinosa Peñuela (Almería)· κληρονόμοι Rafael Espinosa Peñuela (Almería) (εκπρόσωπος: M. J. Rovira Daudí, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Recchia)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την έγκριση, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 259, σ. 1), στο μέτρο που χαρακτηρίζει την τοποθεσία «Artos de El Ejido», στην οποία βρίσκονται οικοπέδα των προσφευγόντων, τόπο κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Οι Manuel José Espinosa Labella, Josefa Labella Dávalos, María Pilar Espinosa Labella, María José Espinosa Labella, Tomasa Peñuela Ortiz, Tomás Espinosa Peñuela, Francisco José Espinosa Peñuela, Juan Manuel Espinosa Peñuela, María Lourdes Espinosa Peñuela, Adela Espinosa Peñuela, Jorge Jesús Espinosa Peñuela και οι κληρονόμοι του Rafael Espinosa Peñuela φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, και τα έξοδα της Επιτροπής.
3. Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — Fresyga κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-323/06) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fresyga, SA (Almería, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. J. Rovira Daudí, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Recchia)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την έγκριση, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 259, σ. 1), στο μέτρο που χαρακτηρίζει την τοποθεσία «Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla», στην οποία βρίσκεται ένα οικόπεδο της προσφεύγουσας, ως τόπο κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η Fresyga SA φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — Complejo Agrícola κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-345/06) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Complejo Agrícola, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Menéndez Menéndez και G. Yanguas Montero, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Recchia)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως του άρθρου 1 και του παραρτήματος 1 της αποφάσεως 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την έγκριση, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 259, σ. 1), στο μέτρο που χαρακτηρίζουν την τοποθεσία «Acebuchales de la Campriña Sur de Cádiz», στην οποία βρίσκεται μια εκμετάλλευση η κυριότητα της οποίας ανήκει στην προσφεύγουσα, ως τόπο κοινοτικής σημασίας για μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2. Η *Complejo Agrícola, SA* φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα της Επιτροπής.

3. Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουλίου 2008 — *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-358/06) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Προσφυγή ασκηθείσα από εταιρία αναφερθείσα στην αιτιολογία μη απευθυνθείσας σε αυτήν αποφάσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* (Rosmalen, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: M. Smeets και A. van den Oord, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet και A. Nijenhuis, επικουρούμενοι από τους F. Wijckmans, F. Tuytschaever και L. Gyselen, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2007/534/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ [υπόθεση COMP/38.456 — Ασφαλτος (Κάτω Χώρες)] ή, επικουρικώς, μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στη *Heijmans NV* και στη *Heijmans Infrastructuur BV*

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008 — *Calebus* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-366/06) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2006/613/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή — Προσβλητή πράξη — Μη ύπαρξη άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Calebus, SA* (Almería, Ισπανία) (εκπρόσωποι: R. Bocanegra Sierra, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και D. Recchia)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την έγκριση, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 259, σ. 1), στο μέτρο που χαρακτηρίζει την τοποθεσία «*Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla*», στην οποία βρίσκεται ένα οικόπεδο της προσφεύγουσας, ως τόπο κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η *Calebus SA* φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα της Επιτροπής.
3. Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2008 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-12/07) ⁽¹⁾

(Κατάργηση της δίκης)

(2008/C 223/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, F. Moretti και L. Nascimbene, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, F. Amato και V. Bottka)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Manufacture Française des Pneumatiques Michelin (εκπρόσωποι: S. Kon και L. Farrell, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως COMP/F/2/1095 της Επιτροπής, της 6ης Νοεμβρίου 2006, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.638-BR/ESBR), περί διαβίβασης στην εταιρία Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, της οποίας επετράπη η συμμετοχή στη διοικητική διαδικασία υπό την ιδιότητα του τρίτου ενδιαφερομένου, του μη εμπιστευτικού κειμένου της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, της 6ης Απριλίου 2006, που απευθύνεται στην προσφεύγουσα

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Καταργείται η δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
2. Η Polimeri Europa SpA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Επιτροπής και της Manufacture Française des Pneumatiques Michelin στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2008 — Denka International κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-30/07) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2006/92/ΕΚ — Μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα υπολειμμάτων για την ουσία dichlorvos — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Denka International BV (Barneveld, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pargala και B. Doherty)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της οδηγίας 2006/92/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2006, για την τροποποίηση των παραρτημάτων των οδηγιών 76/895/ΕΟΚ, 86/362/ΕΟΚ και 90/642/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις ουσίες captan, dichlorvos, ethion και folpet (ΕΕ L 311, σ. 31)

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η Denka International BV φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 14.4.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2008 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-354/07 έως T-356/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση περί αναγνώρισεως ακυρότητας — Απώλεια δικαιώματος — Κατάργηση της δίκης)

(2008/C 223/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pfizer Ltd (Sandwich, Kent, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, δικηγόροι, και M. Hawkins, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Isdin SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Esteve Sanz, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Τρεις προσφυγές κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουνίου 2007 (αντιστοίχως, υποθέσεις R 567/2006-1, R 566/2006-1 και R 565/2006-1) σχετικά με διαδικασία αναγνώρισης ακυρότητας μεταξύ Pfizer Ltd και Isdin SA

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
2. Η Isdin SA φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ). Η Pfizer Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 269 της 10.11.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2008 — WellBiz κατά ΓΕΕΑ — Wild (WELLBIZ)

(Υπόθεση T-451/07) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης)

(2008/C 223/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WellBiz Verein (Eschen, Λιχτενστάιν) (εκπρόσωπος: M. Schnetzer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schöffner, δικηγόρος)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Erpelheim, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Οκτωβρίου 2007 (υπόθεση R 1575/2006-1) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της WellBiz Verein και της Rudolf Wild GmbH & Co. KG

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Καταργείται η δίκη.

2. Η προσφεύγουσα και το καθού φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 37 της 9.2.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2008 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα αυτοκινήτου με τους φανούς του)

(Υπόθεση T-9/08) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση από εθνική καταχώριση — Κατάργηση της δίκης)

(2008/C 223/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Wolfsburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus και R. Jepsen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 1306/2007-4) σχετικά με διεθνή καταχώριση του εικονιστικού σήματος που αναπαριστά το σχήμα αυτοκινήτου με τους φανούς του, κατ' εφαρμογήν του πρωτοκόλλου που αφορά τη συμφωνία Μαδρίτης σχετικά με τη διεθνή καταχώριση σημάτων, που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 27 Ιουνίου 1989.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 64 της 8.3.2008.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2008 — Gosselin World Wide Moving κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-208/08)

(2008/C 223/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gosselin World Wide Moving NV (Deurne, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: F. Wijckmans, advocaat, και S. De Keer, advocate)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την ανακοινωθείσα στην προσφεύγουσα στις 25 Μαρτίου 2008 απόφαση C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων), κατά το μέρος που απευθύνεται στην προσφεύγουσα·
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 1 της επίμαχης αποφάσεως κατά το μέρος που απευθύνεται στην προσφεύγουσα, στο μέτρο που δέχεται εις βάρος της προσφεύγουσας την ύπαρξη διαρκούς παραβάσεως από τις 31 Ιανουαρίου 1992 μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου 2002, και να μειώσει, σύμφωνα με την κατά τα πιο πάνω προσαρμογή της διάρκειας της παραβάσεως, το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το άρθρο 2 κατά το μέρος που στρέφεται κατά της προσφεύγουσας·
- επικουρικότερα, να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο ε', της επίμαχης αποφάσεως, κατά το μέτρο που στρέφεται κατά της προσφεύγουσας, για τα ελαττώματα που συνιστούν τον δεύτερο και/ή τον τρίτο λόγο ακυρώσεως και, συνακόλουθα, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το άρθρο 2, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επίμαχη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ. Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε κατά νόμον ότι η πράξη που μπορεί να προσαφθεί στην προσφεύγουσα πρέπει να χαρακτηριστεί ως αισθητός περιορισμός του ανταγωνισμού υπό την έννοια του άρθρου 81 ΕΚ. Με το δεύτερο σκέλος ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε κατά νόμον ότι η συμφωνία στην οποία η προσφεύγουσα έλαβε μέρος μπορεί να επηρεάσει αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Επικουρικός, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει ότι η επίμαχη απόφαση συνιστά παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62⁽²⁾ και των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό

των προστίμων⁽³⁾. Οι διατάξεις αυτές παραβιάστηκαν, στο πλαίσιο του υπολογισμού του προστίμου, με τον καθορισμό της σοβαρότητας της παραβάσεως, με τον καθορισμό της διάρκειας της παραβάσεως, με τον καθορισμό της αξίας των πωλήσεων προκειμένου να υπολογιστεί το βασικό ποσό του προστίμου και, τέλος, με την κρίση ότι δεν υπάρχουν ελαφρυντικές περιστάσεις όσον αφορά την προσφεύγουσα.

Επικουρικότερα, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ιδίως με τον καθορισμό της παραβάσεως και της αξίας των πωλήσεων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του προστίμου.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός 17 του Συμβουλίου: πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

⁽³⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιουνίου 2008 — Strack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-221/08)

(2008/C 223/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις ρητά απορριπτικές ή τεκμαιρόμενες ως απορριπτικές, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, αρνητικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί των αιτήσεων προσβάσεως σε έγγραφα τις οποίες υπέβαλε ο προσφεύγων, πρώτον, στις 18 και 19 Ιανουαρίου 2008 και, δεύτερον, στις 22 Φεβρουαρίου, στις 18 Απριλίου, καθώς και στις 21 Απριλίου 2008, και, ιδίως, την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Μαΐου 2008, κατά το μέρος που απορρίπτουν εν όλω ή εν μέρει τις αιτήσεις αυτές,

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα εύλογο ποσό, προς αποκατάσταση της ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που του προκάλεσε, λόγω του τρόπου με τον οποίον αντιμετώπισε τις αιτήσεις του, ή, τουλάχιστον, συμβολική αποζημίωση ενός ευρώ.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 18 και 19 Ιανουαρίου 2008 ο προσφεύγων υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση προσβάσεως σε μεγάλο αριθμό εγγράφων. Ο λόγος για τον οποίον άσκησε την υπό κρίση προσφυγή είναι ότι δεν του επιτράπηκε, τουλάχιστον εν μέρει, η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά εντός των προβλεπόμενων προς τούτο προθεσμιών.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι η καθής-εναγόμενη παρέβη το άρθρο 255 ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾. Επιπλέον, ο προσφεύγων τής προσάπτει ότι παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, τα άρθρα 41 και 42 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και την αρχή του άρθρου 253 ΕΚ περί υποχρεωτικής αιτιολογήσεως των αποφασιστικών αποφάσεων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2008 — Sanatur κατά ΓΕΕΑ — Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light)

(Υπόθεση T-222/08)

(2008/C 223/80)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanatur GmbH (Singen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Wiume)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG (Τρίερ, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Μαρτίου 2008 στην υπόθεση R 1257/2006-1·
- να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση ώστε να απορριφθεί η προσφυγή·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία προσφυγής εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «life high» για προϊόντα της κλάσεως 32 (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 3 192 481)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το γερμανικό εικονιστικό σήμα «LIGHT live» για προϊόντα της κλάσεως 32 (σήμα αριθ. 302 00 216)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ λόγω μη υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2008 — Iranian Tobacco κατά ΓΕΕΑ — AD Bulgartabac (Bahman)

(Υπόθεση T-223/08)

(2008/C 223/81)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iranian Tobacco Company (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: M. Beckensträter, Rechtsanwältin)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AD Bulgartabac Holding (Σόφια, Βουλγαρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 10ης Απριλίου 2008 στην υπόθεση R 709/2007-1, κοινοποιηθείσα στις 15 Απριλίου 2008,
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δυνάμενα να αναζητηθούν δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της κύριας διαδικασίας και των εξόδων του καθού,
- επικουρικός, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 10ης Απριλίου 2008 και της 7ης Μαρτίου 2007 — 1415C — και να διαπιστώσει ότι είναι απαράδεκτο το αίτημα της παρεμβαίνουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το εικονιστικό σήμα «Bahman» για προϊόντα της κλάσεως 34 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 427 336)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτών την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: AD Bulgartabac Holding

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αίτησης ακύρωσης του επίμαχου σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως: Δεν ελήφθησαν υπόψη κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (!) και άλλων αρχών που διέπουν τη διαδικασία προϋποθέσεις του παραδεκτού των οποίων η συνδρομή πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως.

(!) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel κατά ΓΕΕΑ — Schwarzbräu (ALASKA)

(Υπόθεση T-225/08)

(2008/C 223/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Wadenbach, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Απριλίου 2008 (αριθ. υπόθεσης R 877/2004-4),
- να διαγράψει πλήρως το κοινοτικό σήμα 505 552 «ALASKA» λόγω της συνδρομής απόλυτου λόγου απαραδέκτου,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα,
- επικουρικά σε σχέση με το δεύτερο αίτημα, να διαγράψει το κοινοτικό σήμα 505 552 «ALASKA» τουλάχιστον για τα ακόλουθα προϊόντα: «Υδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινόπνευματώδη της κλάσης 32».

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το εικονιστικό σήμα «ALASKA» για προϊόντα της κλάσης 32 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 505 552).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Schwarzbräu GmbH.

Αιτών την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αίτησης ακύρωσης του επίμαχου σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (!).

(!) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel κατά ΓΕΕΑ — Schwarzbräu (Alaska)

(Υπόθεση T-226/08)

(2008/C 223/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Απριλίου 2008 (υπόθεση αριθ. R 1560/2006-4).
- να ακυρώσει εντελώς το κοινοτικό σήμα αριθ. 505 503 «Alaska», διότι συντρέχει απόλυτος λόγος απαραδέκτου.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- επικουρικώς, να κηρύξει άκυρο το κοινοτικό σήμα αριθ. 505 503 «Alaska» τουλάχιστον για τα ακόλουθα προϊόντα: «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινόπνευματώδη ποτά της κλάσης 32».

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «Alaska» για προϊόντα της κλάσεως 32 (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 505 503).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Schwarzbräu GmbH

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική αποδοχή της αιτήσεως ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και απόρριψη του αιτήματος κηρύξεως της ακυρότητας του οικείου σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2008 — Asenbaum Fine Arts κατά ΓΕΕΑ (WIENER WERKSTÄTTE)

(Υπόθεση T-230/08)

(2008/C 223/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asenbaum Fine Arts Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Vogel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 1573/2006-4) αποδεχόμενο πλήρως τα αιτήματα της προσφυγής της προσφεύγουσας, της 29ης Νοεμβρίου 2006, ή επικουρικώς, όσον αφορά μόνον τις κλάσεις 6, 11 [πλην των (ηλεκτρικών) λαμπτήρων, των λαμπτήρων φωτισμού, των φωτιστικών οροφής και λαμπτήρων τραπέζιου], 14 (πλην μπομπονιέρων), 16, 20, 21 (πλην μπομπονιέρων) και 34.

επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως για την Εσωτερική Αγορά προς συμπλήρωση της διαδικασίας.

- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων των εξόδων των σχετικών με τη διαδικασία προσφυγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «WIENER WERKSTÄTTE» για προϊόντα των κλάσεων 6, 11, 14, 16, 20, 21 και 34 (αίτηση αριθ. 4 133 501)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, καθόσον το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό και δεν στερείται διακριτικής ισχύος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2008 — Asenbaum Fine Arts κατά ΓΕΕΑ (WIENER WERKSTÄTTE)

(Υπόθεση T-231/08)

(2008/C 223/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asenbaum Fine Arts Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Vögel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 10ης Απριλίου 2008 (R 1571/2006-4) αποδεχόμενο πλήρως τα αιτήματα της προσφυγής της προσφεύγουσας της 29ης Νοεμβρίου 2006·

επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς προς συμπλήρωση της διαδικασίας·

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «WIENER WERKSTÄTTE» για προϊόντα της κλάσεως 14 (αίτηση αριθ. 4 207 783)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό ούτε στερείται διακριτικής ισχύος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2008 — MPDV Mikrolab κατά ΓΕΕΑ (ROI ANALYZER)

(Υπόθεση T-233/08)

(2008/C 223/86)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor (Mosbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Göpfert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Απριλίου 2008 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1525/2006-4·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ROI ANALYZER» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35 και 42 (αίτηση αριθ. 4 866 042)

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν στερείται διακριτικής ισχύος και καθόσον δεν συντρέχει κανένας λόγος διατηρήσεως της ελεύθερης χρήσεως αυτού του σημείου από όλους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αγωγή-προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2008 — HPA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-236/08)

(2008/C 223/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ενάγουσα-προσφεύγουσα: Hoofdproductschap Akkerbouw (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: R. J. M. van den Tweel, δικηγόρος)

Εναγόμενη-καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας-προσφεύγουσας

Η ενάγουσα-προσφεύγουσα (στο εξής: ενάγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ως ανύπαρκτη, ή τουλάχιστον να ακυρώσει, την απόφαση C(2006)7093/6 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την είσπραξη της χρηματικής απαίτησεως αριθ. 3240206544 την οποία οφείλουν εις ολόκληρον τα μέλη του ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού Euroterroirs στο πλαίσιο του σχεδίου αριθ. 93.EU.06.002 με αντικείμενο μια μελέτη καταγραφής της ευρωπαϊκής κληρονομιάς όσον αφορά τα τυπικά και περιφερειακά γεωργικά προϊόντα και προϊόντα διατροφής (εγχώρια προϊόντα), κατά το μέρος που κηρύσσει και την ενάγουσα υπεύθυνη για την εις ολόκληρον καταβολή του πλήρους ποσού της πιο πάνω απαίτησεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα στρέφεται κατά της εισπράξεως μιας χρηματικής απαίτησεως του Euroterroirs, η οποία βεβαιώθηκε με απόφαση της Επιτροπής της 14ης Αυγούστου 2000. Η ενάγουσα εκθέτει ότι η επίμαχη απόφαση, κατά το μέρος που κηρύσσει και την ενάγουσα υπεύθυνη για την εις ολόκληρον καταβολή του πλήρους ποσού της απαίτησεως, πρέπει να θεωρηθεί ανύπαρκτη και άκυρη καθόσον έχει ιδιαίτερα σοβαρές και εξόφθαλμες ελλείψεις. Επομένως, κατά την ενάγουσα, και μετά την πάροδο της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής μπορεί να οριστεί ότι η επίμαχη απόφαση δεν παρήγαγε έννομα αποτελέσματα.

Με τον πρώτο ισχυρισμό της, η ενάγουσα προβάλλει παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2137/85⁽¹⁾ καθόσον ουδέποτε υπήρξε μέλος του ευρωπαϊκού ομίλου οικονομικού σκοπού Euroterroirs και ως εκ τούτου δεν μπορεί να είναι υπεύθυνη.

Δεύτερον, η ενάγουσα προβάλλει προσβολή του δικαιώματος άμυνας. Η Επιτροπή δεν έδωσε στην ενάγουσα τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει την άποψή της πριν από την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως και μόνο με την αποστολή της αποφάσεως αυτής η ενάγουσα πληροφορήθηκε τη χρηματική απαίτηση που βεβαιώθηκε με απόφαση της 14ης Αυγούστου 2000.

Τρίτον, η ενάγουσα προβάλλει παράβαση της αρχής της αναλογικότητας. Η Επιτροπή, έξι χρόνια μετά τη βεβαίωση της χρηματικής απαίτησεως, κήρυξε την ενάγουσα υπεύθυνη εις ολόκληρον, χωρίς καν να έχει λάβει προηγουμένων κατάλληλα μέτρα κατά του ίδιου του Euroterroirs, κατά της εδρεύουσας στη Γαλλία οργάνωσης Conseil national des Arts Culinaires (CNAC) που είναι ιδρυτικό μέλος και διαχειριστής του Euroterroirs ή κατά του κράτους μέλους Γαλλία. Επί πλέον, οι Ολλανδοί εμπειρογνώμονες σχετικά με ορισμένες δραστηριότητες καταγραφής το 1994/1995 στο πλαίσιο του σχεδίου του Euroterroirs έλαβαν αποζημίωση μόνο 13 055 ευρώ.

Τέλος, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η απαίτηση έχει παραγραφεί, καθόσον η Επιτροπή απέστειλε στις 28 Σεπτεμβρίου 2000 το σχετικό χρεωστικό σημείωμα στον Euroterroirs, χωρίς μετά να

γνωστοποιήσει εμπροθέσμως στην ενάγουσα πράξεις που θα μπορούσαν να αναστείλουν την προθεσμία παραγραφής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2137/85 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Ομίλου Οικονομικού Σκοπού (ΕΟΟΣ) (ΕΕ L 199, σ. 1).

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή κατά Κοινότητας της Valbonne**(Υπόθεση T-238/08)**

(2008/C 223/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Escobar Guerrero, και E. Bouttier, δικηγόρος)

Καθής: Κοινότητα της Valbonne

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να καταδικάσει την Κοινότητα της Valbonne, εκπροσωπούμενη από τον Δήμαρχό της, να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 18 619,38 ευρώ που αντιστοιχούν στο ποσό των 14 261,29 ευρώ ως κεφάλαιο και στο ποσό των 4 358,09 ευρώ ως τόκοι υπερημερίας που κατέστησαν την απαιτητή την 31η Μαΐου 2008,
- να υποχρεώσει την Κοινότητα της Valbonne να καταβάλει ποσό 5 000 ευρώ προς κάλυψη των εξόδων της Επιτροπής προς είσπραξη της απαίτησεως της,
- να καταδικάσει την Κοινότητα της Valbonne στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή συνήψε για τα έτη 1998 και 1999, με την Κοινότητα της Valbonne, Γαλλία, την Κοινότητα Fermo, Ιταλία και την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινοπραξία ARCHI-MED, σύμβαση έρευνας και καταρτίσεως που αφορούσε σχέδιο αμοιβαίας διδασκαλίας μεταξύ της πόλεως της Valbonne και της επαρχίας Di Ascoli Piceno, υπό την επωνυμία VALASPI MM 1027.

Οι κοινότητες και η ARCHI-MED ανέλαβαν την υποχρέωση, μεταξύ άλλων, να υποβάλουν ειδική έκθεση στην Επιτροπή. Επειδή δεν υπέβαλαν την έκθεση αυτή κατόπιν οχλήσεως εκ μέρους της Επιτροπής, η Επιτροπή κατέληξε στο ότι οι αντισυμβαλλόμενοι δεν είχαν τηρήσει τις υποχρεώσεις τους βάσει της συμβάσεως και έθεσε τέρμα σ' αυτήν ζητώντας την επιστροφή μέρους των προκαταβολών που είχε καταβάλει η Επιτροπή, επιπλέον τόκων.

Αντιμετωπίζουσα την αφερεγγυότητα της ARCHI-MED, η Επιτροπή ζητεί την καταδίκη της καθής στην πληρωμή των οφειλομένων ποσών, στο μέτρο που οι αντισυμβαλλόμενοι υποχρεούνται αλληλεγγύως στην εκτέλεση της συμβάσεως.

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2008 — Konsum Nord κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-244/08)

(2008/C 223/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Konsum Nord ekonomisk förening (Umeå, Σουηδία) (εκπρόσωπος: U. Öberg, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρη στο σύνολό της την απόφαση της Επιτροπής C(2008) 311 τελικό της 30ής Ιανουαρίου 2008 σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Σουηδία χορήγησε υπέρ της Konsum Jämtland ekonomisk förening·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 35/2006 (πρώην NN 37/2006) που εφάρμοσε η Σουηδία υπέρ της Konsum Jämtland, η οποία συγχωνεύθηκε με την προσφεύγουσα το 2006, η Επιτροπή έκρινε ότι η πώληση από τον Δήμο του Åre τμήματος μη οικοδομημένου γηπέδου έναντι 2 εκατομμυρίων SEK αντί έναντι του ποσού των 6,6 εκατομμυρίων SEK το οποίο προσέφερε η εταιρία Lidl που είναι ανταγωνίστρια της Konsum Jämtland's, συνιστά κρατική ενίσχυση αντίθετη προς το άρθρο 87 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή προέβη σε σειρά λανθασμένων εκτιμήσεων όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό της επίμαχης πώλησης ως κρατικής ενίσχυσης, καθόσον:

- η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι η πώληση δεν πραγματοποιήθηκε στην αγοραία τιμή και συνεπώς συνεπάγεται οικονομικό πλεονέκτημα για την Konsum Jämtland·
- η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι η πώληση αποτελούσε ένα τμήμα μιας σειράς συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ διαφόρων μερών και οι οποίες είχαν ως σκοπό την πραγματοποίηση λεπτομερούς χωροταξικού σχεδιασμού του χωριού Åre·

— η Επιτροπή εσφαλμένα θεώρησε ότι η προσφορά της ανταγωνίστριας Lidl δεν συνδεόταν με κάποιους όρους και ότι ήταν δεσμευτική και αξιόπιστη, και

— η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή του ιδιώτη επενδυτή σε μια οικονομία της αγοράς.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τις δικές της κατευθυντήριες γραμμές που περιέχονται στην ανακοίνωση σχετικά με στοιχεία κρατικής ενίσχυσης στις πωλήσεις γηπέδων/οικοπέδων και κτιρίων από τις δημόσιες αρχές⁽¹⁾ και παρέβη την υποχρέωσή της διενέργειας έρευνας, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να ερευνησει το σύνολο των πραγματικών περιστατικών.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τέλος, ότι η προβαλλόμενη κρατική ενίσχυση δεν είναι αντίθετη προς τον ανταγωνισμό ούτε επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, C 209, σ. 3.

Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2008 — Iranian Tobacco Company κατά ΓΕΕΑ — AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)

(Υπόθεση T-245/08)

(2008/C 223/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iranian Tobacco Company (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: M. Beckensträter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AD Bulgartabac Holding (Σόφια, Βουλγαρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Απριλίου 2008, υπόθεση R 0708/2007-1, κοινοποιηθείσα στις 21 Απριλίου 2008·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δυνάμενα να αναζητηθούν έξοδα περιλαμβανομένων εκείνων της κύριας διαδικασίας και των εξόδων του καθού·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 11ης Απριλίου 2008 και της 7ης Μαρτίου 2007 —1414C— και να αποφανθεί ότι η κατατεθείσα στις 8 Νοεμβρίου 2005 αίτηση της παρεμβαίνουσας είναι απαράδεκτη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το εικονιστικό σήμα «TIR 20 FILTER CIGARETTES» για προϊόντα της κλάσεως 34 (κοινοτικό σήμα αριθ. 400 804)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: AD Bulgartabac Holding

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακύρωση του οικείου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Δεν ελήφθησαν υπόψη οι προϋποθέσεις παραδεκτού της αιτήσεως της AD Bulgartabac Holding, η συνδρομή των οποίων έπρεπε να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ και άλλων διαδικαστικών διατάξεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Ιουνίου 2008 ο Frantisek Doktor κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 16 Απριλίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-73/07, Doktor κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-248/08 P)

(2008/C 223/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Frantisek Doktor (Μπρατισλάβα, Σλοβακία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέξει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στις 16 Απριλίου 2008, στην υπόθεση F-73/07,
- να δεχθεί τα αιτήματα περί ακυρώσεως και αποζημιώσεως που υπέβαλε ο νυν αναιρεσείων πρωτοδικώς,
- να καταδικάσει το αναιρεσείον στο σύνολο των εξόδων των σχετικών με την προσφυγή ακυρώσεως πρωτοδικώς καθώς και των σχετικών με την ανααιρετική διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αναίρεση, ο αναιρεσείων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 16ης Απριλίου 2008, που εκδόθηκε στην υπόθεση F-73/07, Doktor κατά Συμβουλίου, απορρίπτουσας την προσφυγή με την οποία ο νυν αναιρεσείων είχε ζητήσει, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου περί απολύσεώς του στο τέλος της περιόδου δοκιμασίας του και, αφετέρου, αποζημίωση προς αποκατάσταση της επαγγελματικής, οικονομικής και ηθικής ζημίας που διατείνεται ότι υπέστη.

Προς στήριξη της αναίρεσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το ΔΔΔ i) παραμόρφωσε ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία, στηρίζοντας ειδικότερα αρκετές από τις διαπιστώσεις του σε ανακριβή εκτίμηση των εγγράφων του φακέλου που του υποβλήθηκαν· ii) προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας του νυν αναιρεσείοντος επειδή δεν έλαβε υπόψη ή επειδή δεν απάντησε σε αρκετά στοιχεία ή επιχειρήματα που αυτός εξέθεσε ενώπιόν του, και iii) υπέπεσε σε διττή νομική πλάνη ως προς την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου σχετικά με το δικαίωμα του νυν αναιρεσείοντος να εκπληρώσει την περίοδο δοκιμασίας του υπό κανονικές συνθήκες και ως προς τη δυνατότητα για τη διοίκηση να συμπληρώσει την αιτιολογία μιας βλαπτικής πράξεως στο στάδιο της γραπτής διαδικασίας ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2008 — Vion κατά ΓΕΕΑ (PASSION FOR BETTER FOOD)

(Υπόθεση T-251/08)

(2008/C 223/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vion NV (Best, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Klingner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 562/2007-4) και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PASSION FOR BETTER FOOD» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30 (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 5 039 946).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει επαρκή διακριτικό χαρακτήρα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2008 — Associazione Giullemnidallajune κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-254/08)

(2008/C 223/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Associazione Giullemnidallajune (Garibaldi, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Misson, G. Ernes και A. Kettels, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να την υποχρεώσει να ασκήσει την αρμοδιότητά της και να απαντήσει στην καταγγελία που υπέβαλε η προσφεύγουσα τον Μάιο του 2007·
- να δώσει όλες τις αναγκαίες διευκρινίσεις για το σκοπό αυτό.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε την υποχρέωσή της να ενεργήσει καθόσον, ενώ προσκλήθηκε, δεν έλαβε θέση επί της καταγγελίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον της Επιτροπής τον Μάιο του 2007 για την παράβαση των άρθρων 81 και 82 ΕΚ που φέρεται να διέπραξαν η Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), το Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), η Ένωση Ευρωπαϊκών Ομοσπονδιών Ποδοσφαίρου (UEFA) και η Διεθνής Ομοσπονδία Ποδοσφαιρικών Ενώσεων (FIFA).

Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το έγγραφο που της απέστειλε η Επιτροπή τον Μάρτιο του 2008 μετά την πρόσκληση να ενεργήσει και η πληροφόρηση σχετικά με την τρέχουσα πορεία του φακέλου

της, δεν συνιστά τη λήψη θέσης, στο μέτρο που με το έγγραφο αυτό δεν απαντούσε επί της ουσίας στα αιτήματα της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εξάλλου ότι, στον τομέα του ανταγωνισμού, ο καταγγέλλων έχει το δικαίωμα εμπειριστωμένης μελέτης της καταγγελίας του και λήψης αιτιολογημένης θέσης από την Επιτροπή.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2008 — Biotronik κατά ΓΕΕΑ (BioMonitor)

(Υπόθεση T-257/08)

(2008/C 223/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biotronik Meß- und Therapiegeräte GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Sander και R. Böhm, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 24ης Απριλίου 2008 στην υπόθεση R 466/2007-4·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BioMonitor» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 10 και 38 με τη διευκρίνιση ότι ο κατάλογος προϊόντων είχε προηγουμένως περιοριστεί σε προϊόντα της κλάσεως 10 (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 4 556 023)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ούτε στερείται διακριτικού χαρακτήρα ούτε αποτελεί περιγραφική ένδειξη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2008 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Portela & Ca. (DIACOR)**(Υπόθεση T-258/08)**

(2008/C 223/95)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Matthias Rath (Cape Town, Νότιος Αφρική) (εκπρόσωποι: U. Vogt, C. Kleiner και S. Ziegler, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Portela & Ca., SA (Mamede do Coronado, Πορτογαλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Απριλίου 2008 στην υπόθεση R 1630/2006-2· και
- να καταδικάσει το καθού και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «DIACOR» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 16 και 41

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το πορτογαλικό σήμα «DIACOL» αριθ. 137 311 για προϊόντα της κλάσεως 79, σύμφωνα με την ισχύουσα κατά το χρόνο καταχώρισης εθνική ταξινόμηση προϊόντων

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δεκτή η ανακοπή για όλα τα εξεταζόμενα προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: i) Παράβαση του άρθρου 22, παράγραφος 6, του κανονισμού 2868/95 της Επιτροπής (¹), καθόσον ορισμένα έγγραφα που προσκόμισε η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν παρατέθηκαν στα αγγλικά και δεν παρασχέθηκε στον προσφεύγοντα μετάφραση προκειμένου να αξιολογήσει το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων της χρήσης· ii) παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έσφαλε εκτιμώντας ότι

η αντίδικος ενώπιον του είχε προσκομίσει επαρκή στοιχεία για την απόδειξη της χρήσης του προγενέστερου σήματος στην Πορτογαλία σε όλα τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωριστεί· και iii) παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον τα συγκρουόμενα σήματα δεν έχουν οπτικές, φωνητικές ή εννοιολογικές ομοιότητες που να δημιουργούν κίνδυνο σύγχυσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2008 — Indo Internacional κατά ΓΕΕΑ — Visual (VISUAL MAP)**(Υπόθεση T-260/08)**

(2008/C 223/96)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Indo Internacional SA (Sant Cugat del Vallès, Ισπανία) (Εκπρόσωποι: X. Fàbrega Sabaté και M. Curell Aguilà, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Visual SA (Saint Apollinaire, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Απριλίου 2008 στην υπόθεση R 700/2007-1 και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «VISUAL MAP», για υπηρεσίες της κλάσεως 44 — αίτηση αριθ. 393 2936

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το υπ' αριθ. καταχωρίσεως 043 303 854 γαλλικό λεκτικό σήμα «VISUAL» για υπηρεσίες της κλάσεως 44

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, δεδομένου ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2008 — Canon Communications κατά ΓΕΕΑ — Messe Düsseldorf (MEDTEC)

(Υπόθεση T-262/08)

(2008/C 223/97)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Canon Communications LLC (Λος Άντζελες, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Mak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Messe Düsseldorf GmbH (Ντύσσελντορφ, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Απριλίου 2008 στην υπόθεση R 817/2005-1· και
- να καταδικάσει το καθού και/ή την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «MEDTEC» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35 και 41

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το υπ' αριθ. καταχωρίσεως 39 975 563 γερμανικό λεκτικό σήμα «Metec» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35 και 41· το υπ' αριθ. καταχωρίσεως 752 637 διεθνές λεκτικό σήμα «Metec» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35 και 41

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ευδοκίμηση της ανακοπής για όλα τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η απόφαση του τμήματος προσφυγών πρέπει να ακυρωθεί διότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να είναι άκυρα τα αντιταχθέντα κατά τη διαδικασία ανακοπής εθνικά σήματα· επικουρικό, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των οικείων υπηρεσιών και επομένως δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων, ή, επικουρικότερα, διότι οι οικείες υπηρεσίες δεν είναι αρκούντως όμοιες ώστε να συναχθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως. Έτι επικουρικότερα, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε διότι δεν έκρινε ότι το οικείο κοινό έχει μεγάλη εξειδίκευση και συνεπώς δεν θα συγχέει τα συγκρουόμενα σήματα. Τέλος, όλως επικουρικό, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε μη λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ανέχθηκε τη χρήση του οικείου κοινοτικού σήματος από την προσφεύγουσα για διάστημα άνω των πέντε ετών.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2008 — Becker Flugfunkwerk κατά ΓΕΕΑ — Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)

(Υπόθεση T-263/08)

(2008/C 223/98)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Becker Flugfunkwerk GmbH (Rheinmünster, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Griebenow, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Harman Becker Automotive Systems GmbH (Karlsbad, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Απριλίου 2008 στην υπόθεση R 398/2007-1, και
- να απορρίψει την ανακοπή αριθ. Β 484 503 που αφορά την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 1 829 563.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «BECKER AVIONIC SYSTEMS» για προϊόντα της κλάσεως 9, αίτηση υπ' αριθ. 1 829 563

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντιδικός ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: βρετανική καταχώριση αριθ. 1 258 929 του λεκτικού σήματος «BECKER» για προϊόντα της κλάσεως 9· γερμανική καταχώριση αριθ. 1 039 843 του εικονιστικού σήματος «BECKER» για προϊόντα της κλάσεως 9· γερμανική καταχώριση αριθ. 1 016 927 του εικονιστικού σήματος «BECKER» για προϊόντα της κλάσεως 37· φινλανδική καταχώριση αριθ. 116 880 του λεκτικού σήματος «BECKER» για προϊόντα της κλάσεως 9· ελληνική καταχώριση αριθ. 82339 του λεκτικού σήματος «BECKER» για προϊόντα της κλάσεως 9· διεθνής καταχώριση αριθ. 473 178 του λεκτικού σήματος «BECKER» για προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δεκτή η ανακοπή όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου καθόσον δεν υπάρχει πιθανότητα συγχύσεως μεταξύ των εμπλεκόμενων εμπορικών σημάτων.

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2008 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-265/08)

(2008/C 223/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2008) 1690 τελικό, της 30ής Απριλίου 2008, σχετικά με τη μείωση του ύψους της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) για λειτουργικό πρόγραμμα στην περιοχή του στόχου 1 του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (1994-1999).

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή μείωσε την οικονομική συνδρομή που παρέχεται από το ΕΤΠΑ για το λειτουργικό πρόγραμμα στην περιοχή του στόχου 1 του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (1994-1999).

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της.

Πρώτον, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε δεόντως υπόψη της σημαντικά πραγματικά στοιχεία σχετικά με το σημείο 2.1 του λειτουργικού προγράμματος για το οποίο πρόκειται (μέτρα στήριξης υπέρ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων: στήριξη παραγωγικών επενδύσεων).

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88⁽¹⁾, εφόσον δεν παρατηρήθηκαν παρατυπίες κατά την έννοια αυτής της διατάξεως. Ειδικότερα, υποστηρίζει σχετικά ότι η διάταξη αυτή δεν παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προβαίνει σε χρηματοπιστωτικές διορθώσεις για λάθη της διοικήσεως ή για προβαλλόμενα ως ανεπαρκή διοικητικά συστήματα και συστήματα ελέγχου.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα, δυνάμει του κανονισμού 4253/88, να προβαίνει σε κατ' αναλογία χρηματοπιστωτικές διορθώσεις, δεδομένου ότι το άρθρο 24 της διατάξεως αυτής στηρίζεται επί συγκεκριμένων περιπτώσεων και επί ποσών αριθμητικώς εκφραζόμενων και όχι επί υποθετικών συμπερασμάτων περί ανεπαρκών διοικητικών συστημάτων, συναγομένων από διοικητικό σφάλμα που επισημάνθηκε.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ακόμα και αν θεωρηθεί ότι επιτρέπονται οι κατ' αναλογία χρηματοπιστωτικές διορθώσεις, συντρέχει παράβαση των άρθρων 23 και 24 του κανονισμού 4253/88, καθόσον οι διορθώσεις αυτές δεν έπρεπε να γίνουν. Υποστηρίζει, σχετικώς, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβεί σε κατ' αναλογία διορθώσεις στηριζόμενη σε ανάλυση του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως προς τις αδυναμίες που διαπιστώθηκαν, καθόσον η Επιτροπή φέρει μερίδιο ευθύνης για τα όσα η ίδια επισημαίνει, οι δε αμφισβητούμενες κατ' αναλογία διορθώσεις αντιβαίνουν προς την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2008 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-274/08)**

(2008/C 223/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής αριθ. C(2008) 1711, της 30ής Απριλίου 2008, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών για τις δαπάνες του οικονομικού έτους 2007, που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως προσβάλλεται στο μέτρο που καταλογίζει τους τόκους επί των ποσών που βαρύνουν τον προϋπολογισμό του ιταλικού Δημοσίου κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/05 και ειδικότερα στο μέτρο που καταλογίζει τους τόκους, από την ημερομηνία πληρωμής του αχρεωστήτου, επί των ποσών των οποίων η επιστροφή δεν είχε γίνει εντός της προθεσμίας των οκτώ ετών από της πρώτης διοικητικής ή δικαστικής διαταγής και εκκρεμεί δίκη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ποσά που πρέπει να καταλογιστούν κατά 50 % εις βάρος του κράτους μέλους και κατά 50 % εις βάρος του κοινοτικού προϋπολογισμού.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα επικαλείται την παράβαση του άρθρου 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/05. Η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι πρέπει να καταλογιστούν οι τόκοι, στην περίπτωση κατά την οποία η επιστροφή προσβάλλεται δικαστικώς, είτε διότι το γράμμα της παραγράφου 5 δεν προβλέπει τούτο (διαφορετικά από ό,τι προβλέπεται στην παράγραφο 1), είτε διότι η ημέρα ενάρξεως καταβολής των τόκων μπορεί να προσδιοριστεί μόνο με τη δικαστική κρίση.

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2008 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-275/08)**

(2008/C 223/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής αριθ. C(2008) 1709, της 30ής Απριλίου 2008, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών ορισμένων οργανισμών πληρωμών της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Σλοβακίας όσον αφορά τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 2006, στο μέτρο που καταλογίζει τους τόκους επί των ποσών που βαρύνουν το ιταλικό Δημόσιο κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/05 και ειδικότερα στο μέτρο που καταλογίζει τους τόκους, από την ημερομηνία πληρωμής του αχρεωστήτου, επί των ποσών των οποίων η επιστροφή δεν είχε γίνει εντός της προθεσμίας των οκτώ ετών από της πρώτης διοικητικής ή δικαστικής διαταγής και εκκρεμεί δίκη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ποσά που πρέπει να καταλογιστούν κατά 50 % εις βάρος του κράτους μέλους και κατά 50 % εις βάρος του κοινοτικού προϋπολογισμού.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-274/08, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2008 — Jungbunzlauer κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-492/04) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 2.4.2005.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-87/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2008 — Elini κατά ΓΕΕΑ — Rolex (Elini)****(Υπόθεση T-67/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-88/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2008 — CityLine Hungary κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-237/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 8.9.2007.**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-91/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος
κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-92/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος
κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-119/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος
κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-93/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 2008 — Κύπρος
κατά Επιτροπής****(Υπόθεση T-122/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2008 — Vande Velde κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/05) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2008/C 223/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Patricke Vande Velde (Linkebeek, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής-εναγομένης: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Arpio Santacruz και I. Sulce)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αφενός, ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων, πρώην επικουρικός υπάλληλος, κατά της απόφασης περί καθορισμού της κατατάξεώς του και των αποδοχών του ως συμβασιούχου υπαλλήλου καθώς και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως (πρώην T-268/05)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005, σ. 30 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπ' αριθ. T-268/05 και διαβίβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2008 — Arana de la Cal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-63/05) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2008/C 223/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Miriam Arana de la Cal (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής-εναγομένης: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Arpio Santacruz και I. Sulce)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αφενός, ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα, πρώην επικουρική υπάλληλος, κατά της απόφασης περί καθορισμού της κατατάξεώς της και των αποδοχών της ως συμβασιούχου υπαλλήλου καθώς και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως (πρώην T-271/05)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005, σ. 31 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπ' αριθ. T-271/05 και διαβίβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 5ης Ιουνίου 2008 — Timmer κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-123/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Νέο πραγματικό περιστατικό — Απαράδεκτο)

(2008/C 223/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση όλων των εκθέσεων βαθμολογίας της προσφεύγουσας που συνέταξε ο L καθώς και των συναφών και/ή συνακολούθων αποφάσεων, περιλαμβανομένης της απόφασης για τον διορισμό του L, και, αφετέρου, αίτημα αποζημίωσης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 326 της 30.12.2006., σ. 84.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21ης Απριλίου 2008 — Boudona κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-78/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό — Επικουρικοί υπάλληλοι που μονιμοποιούνται — Διαγωνισμοί δημοσιευθέντες πριν την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ — Βλαπτική πράξη — Παραδεκτό της προσφυγής)

(2008/C 223/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Stanislava Boudona κ.λπ. (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωπος: M. A. Lucas, δικηγόρος)

Καθή-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως των αιτήσεων αναθεώρησης της κατατάξεως σε βαθμό των προσφευγόντων, πρώην επικουρικών υπαλλήλων που μονιμοποιήθηκαν κατόπιν επιτυχίας σε γενικό διαγωνισμό για τους βαθμούς B5/B4 — Αίτημα αποζημίωσης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 20.10.2007, σ. 42.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2008 — Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-108/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών στο δικόγραφο της προσφυγής — Μη υποβολή προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως — Προδήλως απαράδεκτο)

(2008/C 223/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bart Nijjs (Bereldange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί ανανέωσης της θητείας του γενικού γραμματέα του για περίοδο έξι ετών από 1ης Ιουλίου 2007 και, επικουρικός, της απόφασης της ΑΔΑ περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό LA5 κατά την περίοδο προαγωγών του 2004 κατόπιν της απόφασης του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2006, T-171/05, Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τον B. Nijs στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008, σ. 56.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 2008 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-136/07) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Δεν υφίσταται — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή)

(2008/C 223/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bart Nijs (Bereldange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Rollinger και, στη συνέχεια, F. Rollinger και A. Hertzog, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens)

Αντικείμενο

Ακύρωση, αφενός, της από 5 Σεπτεμβρίου 2007 απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) περί υποβιβασμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό AD 9, κλιμάκιο 5, κατόπιν ασκήσεως πειθαρχικής δίωξης και, αφετέρου, των αποφάσεων με τις οποίες, πρώτον, ο ίδιος τέθηκε σε αργία, δεύτερον, διατάχθηκε σε βάρος του διοικητική εξέταση και, τρίτον, παραλείφθηκε από τις προαγωγές στον βαθμό AD 11 το 2007 — Αίτημα αποζημιώσεως και ικανοποίησεως ηθικής βλάβης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον B. Nijs στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 79 της 29.3.2008, σ. 37.

Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2008 — Bernard κατά Europol

(Υπόθεση F-54/08)

(2008/C 223/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marjorie Bernard (Χάιγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. de Casparis, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Europol)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Europol να παρατείνει τη σύμβαση της προσφεύγουσας για την ελάχιστη μόνον περίοδο 9 μηνών.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 31 Ιουλίου 2007 απόφαση περί ανανέωσης της συμβάσεως της προσφεύγουσας μόνον έως την 1η Ιουνίου 2008, καθώς και την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως της 29ης Φεβρουαρίου 2008·
- να καταδικάσει την Europol στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Ιουνίου 2008 — Klug κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων

(Υπόθεση F-59/08)

(2008/C 223/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Bettina Klug (Wiesbaden, Γερμανία) (Εκπρόσωπος: S. Zickgraf, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της καταρτισθείσας από τον καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) εκθέσεως βαθμολογίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας (στο εξής: προσφεύγουσας) για το διάστημα από 31.12.2004 έως 31.12.2006, καταβολή αποζημιώσεως και ικανοποίηση ηθικής βλάβης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει την ακυρότητα της καταρτισθείσας από τον καθού εκθέσεως βαθμολογίας της προσφεύγουσας για το διάστημα από 31.12.2004 έως 31.12.2006,
- να αναγνωρίσει την ακυρότητα της απόφασης του καθού να μην παρατείνει τη σύμβαση εργασίας της προσφεύγουσας,
- να υποχρεώσει τον καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση 200 000 ευρώ,
- να υποχρεώσει τον καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα 35 000 ευρώ προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης,
- να καταδικάσει τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2008 — Z κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/08)

(2008/C 223/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Z (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να εφαρμόσει στην προσφεύγουσα, κατόπιν γνωμοδότησεως της επιτροπής αναπηρίας, τη ρήτρα που προβλέπει το άρθρο 100 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2007, περί καθορισμού των όρων εργασίας της ως συμβασιούχου επικουρικού υπαλλήλου, στο μέτρο που προβλέπει την εφαρμογή της ρήτρας του άρθρου 100 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 13ης Φεβρουαρίου 2008 — Ghem κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-62/05) ⁽¹⁾

(2008/C 223/121)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 229 της 17.9.2008, σ. 31 (υπόθεση αρχικός πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθμό T-270/05 και μεταφερθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 2ας Απριλίου 2008 — S κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση F-64/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/122)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 199 της 25.8.2007, σ. 53.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2008 — Gering κατά Europol(Υπόθεση F-68/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/123)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 247 της 20.10.2008, σ. 42.